Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 652 | vineri 16 martie 1962 | 8 pagini 25 bani

Primirea carnetului roșu de utemist constituie pentru fiecare tînăr un moment solemn, plin de emoție.

Imperativul major: calitatea

Pentru cei ce toarnă șarjele de oțel incandescent, pentru cei care mînuiesc strungurile, pentru cei care în păienjenișul schelelor înaltă etajele locuințelor, pentru toți oamenii muncii partidul a lansat un cuvînt de ordine: calitatea. Și acest cuvînt însuflețește dorința tuturor celor ce muncesc de a folosi toate căile menite să ridice calitatea produselor pe o treaptă superioară.

În școli, acestei dorințe îi răspunde preocuparea permanentă de a îmbunătăți pregătirea elevilor. A dispărut aproape cu totul din școlile noastre tipul profesorului care se mulțumește cu o pregătire superficială a elevilor, bună doar să le îngăduie a trece „la limită" dintr-o clasă în alta. Profesorii școlii noastre noi învață să fie exigenți ca însăși societatea în care trăim și care ne cere să creștem oameni cu o solidă bază de cunoștințe de cultură generală, oameni bine instruiți și bine educați. Pe deplin înțeleasă, această cerință se află în centrul preocupărilor generale ale cadrelor didactice din țara noastră.

Într-un referat prezentat la o consfătuire a profesorilor din școlile serale, care a avut loc la Comănești, se sublinia că la sfîrșitul semestrului I procentajul promovabilității elevilor din aceste școli se situa între 80 și 90 la sută. În genere aceasta poate fi o cifră satisfăcătoare. Profesorii participanți la consfătuire n-au socotit însă că pot fi mulțumiți cu astfel de rezultate. Propunîndu-și ca în semestrul al II-lea să reducă mult procentul nepromovaților și să asigure pregătirea mai temeinică a tuturor elevilor, ei au analizat în adîncime acele aspecte din munca lor de care depind calitatea și nivelul cunoștințelor. S-a subliniat astfel necesitatea grijii pentru cît mai buna organizare a lecțiilor în condițiile școlii serale și în mod deosebit s-a insistat asupra însemnătății pe care o are fixarea cunoștințelor predate încă în clasă, în timpul fiecărei lecții. S-au stabilit de asemenea măsuri pentru a se asigura continuitatea în însușirea cunoștințelor de către elevi prin realizarea unei frecvențe cît mai regulate.

Aceeași preocupare pentru ridicarea calității pregătirii elevilor a determinat secția de învățămînt și cultură a raionului Tg. Ocna să organizeze un schimb de experiență între directorii școlilor din raion. Precedat de un sondaj în care inspectorii secției de învățămînt și membrii cabinetului pedagogic au adunat date cu privire la munca din 20 de școli, acest schimb de experiență a dat directorilor posibilitatea să analizeze pe baza unui bogat material concret cauzele care fac ca în unele școli elevii să nu fie suficient de bine pregătiți și, totodată, să stabilească măsurile menite să ducă la înlăturarea lipsurilor existente. În cursul discuțiilor s-a subliniat îndeosebi necesitatea îndrumării atente a procesului de învățămînt din școală de către director. Dacă directorul se ocupă cu pricepere de munca învățătorilor și profesorilor din școală, dacă el urmărește cu exigență felul cum acești ia își fac datoria, atunci rezultatele la învățătură sînt mai bune. Și, dimpotrivă, neglijențele manifestate în calitatea pregătirii elevilor. Procedee ca acela al învățătoarei Lucia Ionescu de la școala din comuna Ștefan cel Mare, care pentru predarea propoziției simple și dezvoltate la clasa a III-a a afectat 2 ore în loc de 15, sau ca cel al profesorului Constantin Dumitru de la Școala de 8 ani din comuna Valea Rea, care a „terminat" predarea cunoștințelor agricole de la începutul lunii decembrie, au consecințe serioase asupra nivelului de pregătire al elevilor. Ele puteau fi înlăturate la vreme dacă directorii școlilor respective și-ar fi făcut cu mai multă conștiinciozitate datoria de a controla activitatea cadrelor didactice. La fel puteau fi înlăturate fenomenele de supraîncărcare întîlnite la școlile din comunele Doftana, Tg. Trotuș sau Pîrgărești.

Nu s-ar putea spune că rezultatele obținute la învățătură de tinerii muncitori-elevi de la Școala medie serală nr. 3 din Brașov sînt nemulțumitoare. Și totuși, cadrele didactice de la această școală nu se socotesc îndreptățite să considere că nu mai au nimic de făcut pentru a ridica nivelul pregătirii elevilor lor. Pe lîngă preocuparea pentru continua îmbunătățire a muncii în timpul orelor de curs, pentru cît mai buna desfășurare a lecțiilor, pentru a-i ajuta pe muncitorii-elevi să-și însușească încă din clasă cea mai mare parte a cunoștințelor predate, profesorii de aici acordă o deosebită atenție organizării orelor de consultații, un ajutor prețios în studiul individual al muncitorilor din școala serală. Încă de la începutul anului școlar ei au dat astfel de consultații în zilele de sîmbătă și duminică. Pentru a mări eficiența lor, cadrele didactice au cerut concursul inginerilor de la Uzina de tractoare. Cunoscînd îndeaproape munca elevilor, inginerii îi ajută pe profesori să se refere în exemplele pe care le dau la activitatea practică în producție. Datorită acestor preocupări ale profesorilor răspunsurile elevilor la lecții au devenit mai bune, pregătirea lor mai temeinică.

Se știe că cei care fac primii pași în profesia de pedagog nu pot da de la început cele mai bune rezultate în munca la catedră. Există aproape pentru fiecare nou învățător sau profesor o perioadă de acomodare, de acumulare a acelui minim de experiență pe care îl cere munca de educator. Această perioadă, care poate fi mai îndelungată sau mai scurtă, nu trebuie să însemne însă în același timp și o scădere a calității pregătirii elevilor la clasa și la disciplina respectivă. De aceea lipsa de experiență este suplinită prin sprijinul pe care cadrele didactice mai vîrstnice îl acordă celor tineri.

Îndrumările atente ale directorilor, sfaturile date de colegii cu experiență îi ajută pe noii învățători și profesori să lucreze de la început cu rezultate bune. La Școala de 8 ani din comuna Mărgineni, raionul Piatra Neamț, sînt mulți învățători și profesori tineri. Și fiecare din ei a cunoscut de la început ce înseamnă îndrumarea unor pedagogi cu experiență mai bogată. O învățătoare nu vedea în primele zile de

P. OCTAVIAN

VEȘTI DIN ȚARĂ

Un colectiv închegat

Elevii găzduiți în internatul Școlii medii „Petőfi Sandor" din Cristurul Secuiesc formează un colectiv închegat, care luptă cu perseverență pentru un nivel ridicat al însușirii cunoștințelor, pentru o bună disciplină.

Luînd cuvîntul într-o ședință de analiză a muncii elevilor interni, care a avut loc nu de mult, responsabilii grupelor au arătat o serie de aspecte concrete din activitatea care se desfășoară în cadrul internatului. Astfel, responsabila grupei I-a a elevelor a subliniat că între membrele acesteia s-au format relații strînse de prietenie și tovărășie. Elevele mai mari le ajută pe cele mai mici în pregătirea temelor. Ca urmare, multe eleve din clasa a VIII-a, de pildă, au obținut note bune și foarte bune cu ajutorul unor eleve din clasele a X-a și a XI-a.

În grupa a II-a a elevelor s-au obținut realizări frumoase pe linia autoservirii. Membrele acestei grupe se caracterizează prin grija pe care o arată pentru menținerea ordinei și a curățeniei, prin disciplina de care dau dovadă.

În grupa I-a a elevilor interni dau bune rezultate scurtele dări de seamă prezentate la sfîrșitul fiecărei zile de către echipa de serviciu. În aceste dări de seamă se arată care este situația la învățătură a membrilor grupei pentru ziua respectivă și cum s-a desfășurat activitatea lor obcriticîndu-i pe cei rămași în urmă, dările de seamă constituie un real stimulent în muncă.

Luptînd pentru înlăturarea din catalog a notelor slabe și mediocre, membrii grupei a II-a de elevi se preocupă de răspîndirea celor mai bune metode de învățătură. În acest scop se organizează răspunsuri demonstrative ale celor mai buni elevi, ca și demonstrații privind metodele cele mai adecvate de studiu.

Elevii interni de la școala medie din Cristurul Secuiesc au manifestat hotărîrea de a-și intensifica activitatea, de a îndeplini lozinca: „Să luptăm împotriva notelor la limită, împotriva mediocrității și să îmbunătățim în continuare acțiunea de autoservire".

Prof. EDITH UTŐ
Cristurul Secuiesc

Consfătuire între directori

La Școala de 8 ani din comuna Smîrdioasa, regiunea București, s-a desfășurat de curînd un schimb de experiență între directorii și directorii adjuncți de la școlile din întregul cuprins al raionului.

Acest schimb de experiență — care a durat două zile — a fost inițiat în scopul de a se face cunoscute cele mai bune metode ce pot fi folosite de directori în vederea îndrumării și controlului muncii din școală.

Participanții la consfătuire au dezbătut probleme privind felul cum trebuie să muncească directorul pentru asigurarea unui nivel de cunoștințe ridicat în școală, felul cum trebuie să îndrume activitatea profesorilor diriginți, a comisiilor metodice ș.a.

I. T.

Expoziție filatelică

De curînd, la Școala medie nr. 1 din Caracal s-a deschis o frumoasă expoziție filatelică, organizată de elevii școlii cu sprijinul cadrelor didactice, al Muzeului raional și al oficiului poștal din localitate.

Sînt expuse în special mărci poștale ale R.P.R., ca de pildă seriile care înfățișează pe scriitorii

Expoziția, vizitată de un număr mare de elevi din localitate, a stîrnit interesul pionierilor și școlarilor pentru filatelie — acest mijloc eficient de îmbogățire a cunoștințelor de cultură generală, de cultivare a gustului pentru frumos.

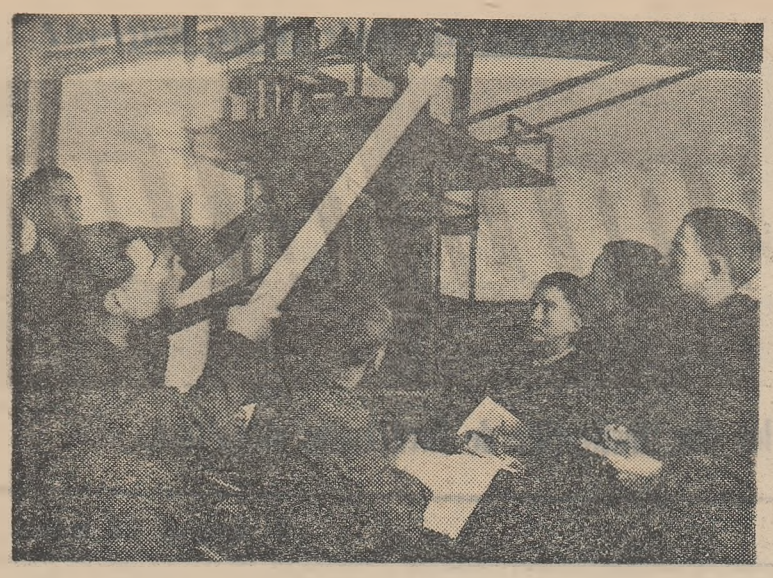

Elevi ai Şcolii siderurgice din Hunedoara la o lecţie practică în cabinetul de siderurgie

Învăţămîntul ideologic, ajutor preţios în munca oamenilor şcolii

Învăţămîntul ideologic îi ajută pe învăţători şi profesori să studieze în mod organizat operele clasice ale marxism-leninismului, documentele de partid, să fie la curent cu politica partidului.

În raionul Sighişoara, ca şi în toate celelalte raioane ale ţării, cadrele didactice manifestă un deosebit interes pentru cursurile ideologice. Ele primesc în această privinţă un sprijin însemnat din partea secţiei de învăţămînt şi cultură din raionul Sighişoara care, îndrumată de Comitetul raional P.M.R., arată o grijă permanentă faţă de pregătirea temeinică a profesorilor şi învăţătorilor pentru seminarii. În acest scop, la Cabinetul raional de partid se fac preseminarii în care lectorii sînt îndrumaţi să lege discuţiile din cercuri de realizările oamenilor muncii din ţara noastră şi în special de realizările oamenilor muncii din regiunea Braşov şi raionul Sighişoara. De pildă, la dezbaterea cu tema „Transformarea socialistă a agriculturii" directorul Cabinetului de partid a prezentat lectorilor date despre acţiunea de colectivizare a agriculturii din raionul Sighişoara, în satele şi comunele Albeşti, Boiu, Topa, Feleag, Mureni, Gogan etc. şi exemple de cadre didactice care au adus un aport deosebit în munca de lămurire a ţărănimii muncitoare în problema transformării socialiste a agriculturii. Atunci cînd s-au seminarizat problemele privind munca socială în socialism, legea creşterii productivităţii muncii, căile de creştere a productivităţii muncii în economia R.P.R., lectorii au fost lămuriţi la cabinetul de partid asupra metodelor de creştere a productivităţii muncii folosite în fabricile „Nicovala", „Faianţa" şi „6 Martie" şi în gospodăriile agricole colective din Laslea, Archita, Apold ş.a. De asemenea, li s-au dat exemple de muncitori fruntaşi care au o atitudine comunistă faţă de muncă. Aceste date şi exemple au servit lectorilor pentru a lega şi mai strîns învăţămîntul ideologic de practică.

Pregătirea temeinică a lectorilor pentru seminarii, legarea discuţiilor din cercuri de practica construirii socialismului, exemplele concrete date la seminarii au dus la dezvoltarea interesului cadrelor didactice faţă de învăţămîntul ideologic, la o frecvenţă regulată la cursuri, la pregătirea sistematică pentru seminarii şi la creşterea nivelului discuţiilor. De pildă, atunci cînd s-a discutat despre legea economică fundamentală a socialismului, despre creşterea continuă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii tov. Ion Suciu, profesor la şcoala profesională metalurgică, a arătat cum se reflectă legea economică fundamentală a socialismului în Documentele celui de al III-lea Congres al P.M.R. şi în Raportul asupra mersului îndeplinirii directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate şi dezvoltarea agriculturii, prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara Comitetului Central al P.M.R. din 30 iunie-1 iulie 1961. Tov. Ion Olteanu, profesor-maistru la aceeaşi şcoală, a legat problema respectivă de lucrările consfătuirii pe ţară a fruntaşilor

Discuţiile purtate la seminarii de învăţători şi profesori cum sînt Kurt Miess, Manoil Dobroveanu Haivas, Marin Ioţa, Axente Drăghici şi mulţi alţii arată interesul cadrelor didactice pentru studiul învăţăturii marxiste, grija de a parcurge şi de a-şi însuşi profund întregul material bibliografic recomandat.

Ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice se reflectă şi în munca lor de zi cu zi, constituie un ajutor de preţ în activitatea lor din şcoală. Bunăoară la lecţia de geografie cu tema „Industria în R.P.R.", profesorii de geografie de la Şcoala medie nr. 1 şi de la Şcoala medie serală din oraşul Sighişoara au prezentat elevilor teza leninistă a industrializării socialiste, folosind date comparative luate din documentele Congresului al II-lea şi al III-lea ale P.M.R. cu privire la dezvoltarea industriei în ţara noastră şi au demonstrat în mod ştiinţific superioritatea economiei socialiste faţă de cea capitalistă.

Lecţiile de matematică şi fizică sînt legate mai puternic de munca lucrătorilor din uzine, fabrici, gospodării agricole de stat şi gospodării agricole colective, ceea ce contribuie la însuşirea mai temeinică a cunoştinţelor. Astfel, tov. Dumitru Agapie, profesor la Şcoala de 8 ani din comuna Boiu a întocmit pentru lecţiile de aritmetică de la clasele a V-a şi a VI-a probleme menite a pune în evidenţă superioritatea muncii în G.A.C. Profesorii de fizică de la şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 din oraşul Sighişoara şi de la Şcoala de 8 ani din Seleuş au reuşit să lege strîns lecţiile de fizică şi matematică de activitatea desfăşurată în producţia industrială şi agricolă. În urma vizitelor făcute la fabrica „Nicovala", la G.A.S. Laslea, la gospodăriile agricole colective din Apold, Archita etc. ei au compus probleme de fizică şi matematică cu date privitoare la realizările dobîndite în producţie, ceea ce a contribuit la legarea şcolii cu munca direct productivă, cu viaţa. Aceeaşi preocupare au vădit şi unii profesori de ştiinţele naturale, bunăoară cei de la şcolile de 8 ani din Seleuş şi Albeşti, de la Şcoala de 8 ani nr. 2 din Sighişoara şi alţii, care au legat lecţiile lor de dezvoltarea socialistă a agriculturii noastre şi au arătat elevilor căile de sporire a producţiei şi productivităţii muncii în ţară la noi. Ei au întocmit cu elevii grafice comparative privind creşterea fondului de bază, a nivelului de trai material şi cultural al ţăranilor colectivişti, creşterea efectivului de animale etc., contribuind la educarea elevilor în spiritul colectivismului, al dragostei faţă de munca fizică şi faţă de gospodăria colectivă. Tot astfel, profesorii-maiştri Ion Cartiş de la Şcoala profesională „Nicovala", Terente Bleahu de la Şcoala profesională de mecanizatori agricoli etc. leagă lecţiile lor de realizările oamenilor muncii în domeniul tehnicii şi dezvoltă dragostea elevilor faţă de meseria aleasă.

În toată această orientare a muncii didactice spre problemele actualităţii, învăţămîntul ideologic a adus o însemnată contribuţie.

De la corespondenţi şi cititori

Cu sprijinul comisiei metodice

Unul din obiectivele principale cuprinse în planul de muncă al comisiei metodice a învăţătorilor de la Şcoala „Dr. Petru Groza" din oraşul Deva îl constituie înarmarea tuturor elevilor cu deprinderi de exprimare corectă.

Pentru atingerea acestui obiectiv s-au organizat mai multe lecţii deschise ţinute de cadre bine pregătite, pentru a servi ca model în special învăţătorilor cu mai puţină experienţă în munca la clasă.

Bine organizate, aceste lecţii au constituit pentru învăţători o bogată sursă de învăţăminte. Astfel, într-o lecţie cu tema „Propoziţia dezvoltată", ţinută la clasa a III-a, ei au avut prilejul să observe cum sînt folosite diverse procedee pentru asigurarea însuşirii noţiunii de propoziţie dezvoltată, cum pot fi utilizate într-o astfel de lecţie schemele la tablă etc.

Cu prilejul altor lecţii ei au urmărit modul cum e folosit la clasa I procedeul compunerii cuvintelor şi al propoziţiilor din litere şi silabe decupate, cum sînt folosite tabelele ortografice la clasele a III-a şi a IV-a sau ce metode se pot utiliza în lecţiile de expunere-compunere la clasa a II-a.

Astfel de lecţii deschise au stimulat interesul cadrelor didactice pentru utilizarea unor metode şi procedee de predare cît mai bune şi mai eficiente.

Inv. MARIA TOMA
Deva

O consfătuire a diriginţilor

Secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Lugoj, îndrumată de Comitetul Raional P.M.R., foloseşte mijloace variate pentru a răspîndi cît mai larg experienţa dobîndită în şcoli. Un asemenea mijloc îl constituie, de exemplu, consfătuirile în cadrul cărora se poartă discuţii pe marginea unor lecţii deschise şi a referatelor.

De curînd, la centrul raional a avut loc o consfătuire privind munca diriginţilor. Ea a început cu o oră deschisă de dirigenţie la clasa a V-a, avînd ca temă „Tovărăşia şi prietenia". În continuare a fost prezentat referatul „Munca dirigintelui", care a cuprins aspecte din munca diriginţilor din comuna Sinersig privind studierea şi cunoaşterea elevilor, organizarea colectivului de elevi, munca cu pionierii şi cu părinţii.

Consfătuirea a ajutat diriginţilor să-şi îmbunătăţească activitatea educativă.

Prof. VASILE CICA
Lugoj

Pentru îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură

Încă de la încheierea trimestrului I cadrele didactice de la Şcoala de 8 ani din Dobreni, raionul Piatra Neamţ, au luat o serie de măsuri menite să contribuie la ridicarea nivelului la învăţătură al elevilor. Fiecare învăţător şi profesor şi-a îndreptat în mod special atenţia spre elevii cu rezultate mai slabe.

Formele pentru ajutorarea acestor elevi s-au diferenţiat şi multiplicat, antrenîndu-se în această acţiune şi organizaţia de pionieri.

Pe lîngă munca directă în rîndul elevilor, diriginţii şi profesorii şi-au întărit şi activitatea în rîndul părinţilor. Astfel, în fiecare clasă se ţin şedinţe lunare cu părinţii, la care se prezintă referate cu teme privind educarea elevilor în familie. Referatele sînt urmate de discuţii care îi ajută pe părinţi să-şi clarifice şi mai bine problemele concrete pe care le întîmpină în educarea copiilor lor.

Iată cîteva din referatele discutate: „Organizarea activităţii elevilor în afara şcolii", „Mijloace de colaborare între şcoală şi familie", „Regimul de zi al elevului" etc.

Cadrele didactice se preocupă totodată de ridicarea nivelului propriei lor munci. În acest scop se organizează interasistenţe la ore, se ţin lecţii deschise urmate de discuţii în legătură cu problemele predării etc.

În urma eforturilor întregului colectiv pedagogic şi a mobilizării părinţilor, situaţia la învăţătură a elevilor pe trimestrul al II-lea s-a îmbunătăţit.

Schimb de experienţă în activitatea culturală

În comuna Ciacova din raionul Timişoara funcţionează cîteva şcoli de 8 ani şi o şcoală medie.

Cei peste 100 de învăţători şi profesori din comună desfăşoară, pe lîngă munca lor de zi cu zi la clasă, şi o rodnică activitate culturală. Formaţiile artistice de amatori instruite de ei susţin cu regularitate spectacole pentru ţăranii muncitori, iar corul căminului cultural din comună s-a clasat, la cel de al VI-lea concurs al artiştilor amatori, printre cele mai bune coruri din regiune.

În vederea dezvoltării pe mai departe a activităţii cultural-artistice din comuna Ciacova a avut loc recent un schimb de experienţă între activul cultural al sindicatului din comună şi activul cultural al sindicatului învăţămînt din Timişoara. În acest scop s-au deplasat la Ciacova formaţiile artistice ale cadrelor didactice din Timişoara, care au susţinut un reuşit festival artistic.

După spectacol, cadrele didactice din Ciacova s-au întreţinut cu colegii lor din Timişoara asupra problemelor repertoriului, ale ridicării măiestriei interpretative, aşa încît activitatea lor artistică să răspundă cît mai deplin cerinţelor actuale ale ţărănimii colectiviste. Între altele, s-a subliniat caracterul stimulativ al pregătirii unor cîntece în cinstea fruntaşilor din gospodăria colectivă, al sărbătoririi celor care obţin recolte bogate, precum şi rolul cîntecului, al scheciului satiric care combate unele mentalităţi învechite.

La schimbul de experienţă au participat şi cadre didactice din comunele apropiate. Roadele lui nu vor întîrzia desigur să se arate.

L. GRAMA
Timişoara

POŞTA redacţiei

Răspuns la întrebări

În ce cazuri se poate lua în considerare la stagiul de activitate în învăţămînt timpul servit în producţie ca muncitor, tehnician, maistru, inginer, chimist etc.?

Timpul servit în producţie ca muncitor, tehnician, maistru, inginer, chimist etc. poate fi luat în considerare la stagiul de activitate în învăţămînt pentru cadrele didactice care îndeplinesc funcţia de maistru-instructor, cu condiţia ca în acest timp să fi lucrat în specialitate sau în specialităţi înrudite cu materia predată în învăţămînt. Pentru aceleaşi cadre didactice se poate lua în considerare la stagiul de activitate în învăţămînt şi timpul servit în funcţii tehnice legate de procesul de producţie — ca tehnolog, desenator, şef secţie producţie, referent tehnic, etc.

Pentru cadrele didactice care îndeplinesc funcţia de profesor la materii de cultură tehnică specială în şcolile profesionale, tehnice, agricole şi de meserii, timpul servit în producţie, în specialitate sau specialităţi înrudite se ia în considerare la stagiul de activitate în învăţămînt numai dacă în acest timp aveau pregătirea superioară corespunzătoare pentru a preda în învăţămînt (licenţă, diplomă, examen de stat).

Pentru cadrele didactice care predau materii de cultură generală în şcolile profesionale tehnice, agricole şi de meserii precum şi pentru cadrele didactice din învăţămîntul de cultură generală, timpul servit în producţie ca muncitor, tehnician, maistru, inginer, chimist etc., se ia în considerare numai în următoarele cazuri: pentru profesorii de chimie şi fizică care au lucrat în specialitatea respectivă şi aveau în acel timp pregătirea superioară (licenţă, diplomă, examen de stat) care le dădea dreptul să predea în învăţămînt şi în aceleaşi condiţii pentru profesorii de ştiinţe naturale care au lucrat în specialităţi legate de materia predată în învăţămînt.

Ce sume se includ în calculul cîştigului mediu pentru indemnizaţia de concediu de odihnă?

În calculul indemnizaţiei de concediu se cuprind: salariul tarifar de încadrare pînă la limita unei norme didactice, inclusiv majorările de salarii de 10% (şcoli speciale), 10—15% (învăţămînt seral), 10% (practica pedagogică), 10% (pentru activitate de conducere a şcolilor profesionale şi de meserii cu plan de producţie propriu), indemnizaţia de diriginţie, indemnizaţia pentru localităţi izolate, situate la munte sau în Deltă, indemnizaţia de director, director adjunct, indemnizaţia pentru învăţătorii care predau în acelaşi timp la 2—3 clase, sporul de periclitate, potrivit H.C.M. nr. 90/1959 şi premiile, potrivit prevederilor H.C.M. nr. 1834/1960.

În calculul cîştigului mediu nu se includ sumele rezultate din efectuarea cumulului de funcţiuni şi plăţilor cu ora.

Informaţie

La I.P.C.D. Bucureşti se va desfăşura în perioada martie—iunie 1962 un program de consultaţii colective la specialitatea educaţie fizică, pentru cadrele didactice înscrise la examene în vederea obţinerii gradelor didactice.

Astfel, la 21 martie va avea loc o consultaţie cu tema „Cum trebuie aplicată programa de studiu în elaborarea planului calendaristic şi a planului de lecţie". La 18 aprilie va avea loc consul-

la 23 mai cea cu tema „Conţinutul educativ al educaţiei fizice în şcoală", iar la 20 iunie cea cu tema „Importanţa şi necesitatea aprecierii rezultatelor activităţii de educaţie fizică în timp de un an şcolar".

Consultaţiile vor avea loc la sediul Institutului de perfecţionare a cadrelor didactice din Bucureşti, Calea Dorobanţilor nr. 32. Se pot prezenta şi profesori din alte regiuni, precum şi profesori care nu s-au înscris la examene-

Se pregătesc să devină muncitori destoinici

La sculăria generală a uzinelor „23 August" şi-au început anul acesta activitatea practică elevii din clasele a IX-a ale Şcolii medii „Mihai Viteazul" din Capitală.

După ce au vizitat uzina şi au fost instruiţi asupra regulilor de protecţie a muncii şi de tehnică a securităţii muncii, au fost repartizaţi pe lîngă cei mai buni muncitori, care i-au primit cu drag.

Au trecut cîteva luni. În tot acest timp noi, oamenii din producţie, am observat cu bucurie că elevilor le place munca productivă, că devin tot mai disciplinaţi, că interesul pe care-l manifestă pentru tehnică este din ce în ce mai mare. Am luat la întîmplare cîteva caiete ale elevilor: caietul lui Şerban Petrescu, al lui Eugen Ionescu, a lui Ion Frătuţeanu. Schiţele, procesele tehnologice, planurile lor de muncă zilnice sînt alcătuite în mod ştiinţific, dovedind un studiu temeinic.

La noi munca e în toi. Cu toţii sîntem preocupaţi de îndeplinirea planului de producţie, căutăm să ridicăm calitatea produselor. Antrenaţi în întrecerea socialistă, ne străduim zi de zi ca productivitatea muncii să crească, iar produsele noastre să justifice marca fabricii, mîndria întregului colectiv. La bucuria pe care ne-o dau succesele muncii din secţie se adaugă bucuria de a şti că elevii de azi ai şcolilor sînt tot mai atraşi de problemele muncii în producţie, că au început să considere munca drept o chestiune de onoare.

Muncitorii, inginerii şi tehnicienii secţiei noastre văd în temeinicia pregătirii elevilor, în îmbogăţirea cunoştinţelor şi deprinderilor lor de muncă practică chezăşia formării lor ca destoinici constructori ai viitorului. De aceea ne străduim să-i ajutăm cît mai mult în această direcţie, să-i facem să-şi însuşească tehnica de specialitate în mod conştient, pe baza cunoştinţelor de fizică, chimie, matematică şi desen.

Strungarii fruntaşi Gheorghe Stan, Grigore Bedros, Ştefan Gavrilă, Ion Dîru, Alexandru Ghiţă, Liviu Spirea, I. Colcear şi alţii alături de care lucrează elevii ajută la întocmirea panourilor, graficelor şi a altor materiale intuitive folosite în cursul instructajului. Alături de colectivul şcolii, de directorul acesteia, tov. Mihai Costea şi de profesorul-maistru Constantin Bangu, muncitorii, tehnicienii şi inginerii uzinei, sprijiniţi de comitetul de partid, se străduiesc să găsească noi forme şi metode pentru ca instruirea practică în producţie să-şi atingă scopul, să consolideze şi să lărgească sfera de cunoştinţe şi deprinderi a elevilor, să le formeze o gîndire tehnico-ştiinţifică.

Acţiunile comune ale muncitorilor şi elevilor — reuniuni tovărăşeşti, simpozioane literare etc. — constituie tot atîtea forme de legare a tinerilor din şcoală de viaţa uzinei.

Avem convingerea că elevii şcolii medii „Mihai Viteazul", care îşi efectuează practica în producţie la uzinele noastre, vor păşi încrezători în forţele lor pragul vieţii clocotitoare de muncă care-i aşteaptă în toate sectoarele desăvîrşirii construcţiei socialiste din patria noastră.

ILIE MUNTEANU
tehnician în secţia sculărie
a uzinelor „23 August"

Vedeţi? Aşa trebuie să arate o piesă după ce a fost lucrată. Elevii Şcolii medii „D. Cantemir" din Bucureşti ascultă cu atenţie explicaţiile maistrului de la Ateliere centrale I.T.B. unde îşi desăşoară practica în producţie

O nouă şcoală cu instruire în producţie

Experimentarea instruirii practice a elevilor în producţie ridică probleme deosebite, care cer din partea pedagogilor nu numai preocuparea, dar şi priceperea de a le rezolva. Între şcolile regiunii Argeş, Şcoala medie nr. 3 din Piteşti, şcoală în care instruirea în producţie se experimentează începînd cu acest an, se remarcă prin buna organizare a acestei acţiuni ca şi prin bunele rezultate obţinute în cadrul ei.

În faţa noilor probleme ridicate o dată cu începerea experimentului calităţile colectivului pedagogic s-au făcut vădite din plin. Sub conducerea directoarei, tovarăşa Maria Nicolae, profesorii au reuşit să răspundă cu succes cerinţelor puse de instruirea elevilor în producţie.

În primul rînd s-au preocupat de organizarea muncii, pe care au căutat s-o pună la punct pînă în cele mai mici amănunte. Elevii din clasele a IX-a au fost repartizaţi să lucreze o zi pe săptămînă în întreprinderea textilă „11 iunie" din apropierea şcolii. Ei şi-au început activitatea practică în atelierul de răsucit. Apoi au trecut în secţia de canetat şi, în felul acesta, trecînd din secţie în secţie vor reuşi să cunoască în cele din urmă întregul proces de producţie al fabricii şi să poată lucra în oricare din secţiile acesteia.

Printre elevi se află aproape în permanenţă profesorii care se ocupă direct de problemele instruirii în producţie — inginerul Maria Lupaşcu şi maistrul Ion Trandafir. Aceştia se străduiesc ca tot timpul petrecut de elevi în fabrică să fie utilizat în chip cît mai rodnic, ca ei să-şi însuşească într-o cît mai largă măsură cunoştinţele legate de procesul de producţie.

Datorită strădaniilor cadrelor didactice, datorită colaborării pe care aceştia au reuşit s-o realizeze cu cei ce muncesc în întreprindere pe linia instruirii elevilor, rezultatele sînt încă de la început mulţumitoare. Elevii au îndrăgit activitatea în fabrică, şi-au însuşit desciplina muncii în producţie. Ei nu se rezumă numai la a culege învăţăminte, ci participă efectiv la realizarea procesului de producţie.

Şcoala urmăreşte continuu cum se desfăşoară munca elevilor. Directoarea şcolii vine de multe ori în întreprindere, în mijlocul elevilor, care fac practică. Profesorii de matematică, fizică, chimie, etc., organizaţi în comisia metodică pentru practica în producţie, îi îndrumă pe elevi la locul de muncă şi adună din întreprindere date pe care le folosesc în timpul orelor de curs pentru a-i ajuta pe elevi să-şi însuşească cunoştinţe legate de producţie. La rîndul lor, diriginţii supraveghează cu rîndul munca elevilor.

Elevii şi-au făcut numeroşi prieteni în rîndul muncitorilor din fabrică, îi invită la serbările şcolare şi iau parte la manifestările culturale din întreprinderi. Deseori îi poţi vedea pe muncitorii înscrişi la cursurile serale discutînd cu elevii diverse probleme şcolare.

Putem afirma că instruirea în producţie a elevilor de la Şcoala medie nr. 3 din Piteşti a pornit pe calea cea mai bună.

D. FOCŞENEANU
inspector general în M.I.C.

Organizarea lucrărilor de primăvară pe terenul agricol

Au început din nou lucrările de primăvară pe terenurile şcolare. În organizarea lor, cadrele didactice ţin seama în primul rînd de schimbările calitative intervenite în conţinutul programelor şcolare o dată cu trecerea la şcoala de 8 ani, ca şi de importantele modificări ce au avut loc în structura economico-organizatorică a agriculturii din ţara noastră.

Ţinînd seama de prevederile programei de cunoştinţe agricole şi lucrări practice agricole pentru şcoala de 8 ani şi de sarcinile specifice care stau în prezent în faţa agriculturii noastre socialiste, profesorii de cunoştinţe agricole caută să orienteze astfel planurile de cultură ale terenurilor şcolare încît ele să cuprindă două laturi importante — pe de o parte cultivarea plantelor care au cea mai mare importanţă pentru specificul agriculturii din ţara noastră (respectiv al regiunii şi raionului în care se află şcoala), iar pe de alta, organizarea unor experienţe, la care elevii să participe sistematic, adîncind astfel permanent conţinutul cunoştinţelor pe care şi le-au însuşit la lecţii şi formîndu-şi deprinderile corespunzătoare de muncă.

În anii trecuţi exista părerea că pe terenul şcolar trebuie să se cultive absolut toate plantele prevăzute în programa de cunoştinţe agricole. Experienţa a demonstrat însă că este mai bine să se cultive un număr limitat de plante, şi anume cîte una sau două plante reprezentative din cereale, rădăcinoase, leguminoase pentru boabe etc. — deoarece în general lucrările agricole de bază sînt aceleaşi. De exemplu, pentru cultivarea oricărei plante solul trebuie pregătit toamna şi primăvara după toate normele agrotehnice, sămînţa trebuie tratată cu diferite substanţe chimice, metodele de semănat sau plantat sînt asemănătoare la multe plante etc.

În ce priveşte cunoaşterea specificului culturii diferitelor grupe de plante, aceasta se va realiza pe parcurs, o dată cu trecerea elevilor dintr-o clasă în alta. Principalul e ca elevii să-şi consolideze şi să-şi îmbogăţească cunoştinţele, să-şi formeze priceperi şi deprinderi în legătură cu principiile de bază ale măsurilor agrotehnice.

Pentru ca elevii să ştie totuşi cum cresc şi cum se dezvoltă plantele studiate de ei se poate organiza o parcelă de colecţie pe care să se cultive plantele care n-au fost cuprinse în planul de cultură.

Dorind ca munca experimentală a elevilor să ducă la rezultate cît mai bune, profesorii fruntaşi se străduiesc să aleagă şi să organizeze în aşa fel experienţele încît ele să fie legate nemijlocit de un capitol din programa de cunoştinţe agricole, să fie accesibile vîrstei elevilor şi nivelului lor de cunoştinţe, să ducă la rezultate convingătoare, care să demonstreze legile studiate, să aibă o valoare de interes obştesc, fiind folositoare gospodăriei colective din apropiere, să aibă ca urmare formarea unor temeinice priceperi şi deprinderi de muncă agricolă.

Iată, de pildă, o tematică sumară a experienţelor care pot fi organizate pe terenul unei şcoli de 8 ani: 1) influenţa metodei de semănat; 2) influenţa îngrăşării suplimentare şi extraradiculare asupra recoltei; 3) influenţa îngrăşămintelor bacteriene asupra recoltei; 4) influenţa lucrărilor de întreţinere asupra recoltei; 5) combaterea buruienilor pe cale chimică; 6) încercarea soiurilor; 7) aprecierea celei mai bune suprafeţe de hrănire a plantelor; 8) înmulţirea seminţelor monogerme de sfeclă de zahăr; 9) găsirea celei mai bune metode de obţinere a două recolte pe an (porumb pentru siloz, legume etc.); 10) influenţa metodei culturilor intercalate asupra recoltei.

Buna desfăşurare a unor asemenea lucrări depinde în mare măsură de felul cum sînt pregătite ele. Înţelegînd însemnătatea unei bune pregătiri a muncii pe terenul şcolar, Şcoala de 8 ani din comuna Cornetu, regiunea Bucureşti, (şcoală experimentală a Institutului de ştiinţe pedagogice), a acordat o mare atenţie acestei probleme. Ea a stabilit din timp planul de cultură al terenului şi, o dată cu el, tematica experienţelor, deoarece în funcţie de această tematică urmau să se repartizeze suprafeţele de teren pentru fiecare cultură şi experienţă. Apoi s-a trecut la alcătuirea planului calendaristic, pe culturi, al lucrărilor, plan în care se oglindeşte tot complexul de măsuri agrotehnice. În completarea acestora s-a alcătuit un plan privind necesarul de seminţe, îngrăşăminte, inventar etc.

Elevii au fost repartizaţi pe echipe formate din 5, 8 sau 10 elevi. Fiecărei echipe i-a fost încredinţată cîte o experienţă pe care trebuie s-o efectueze de la semănat şi pînă la recoltare.

Organizînd cu grijă experienţele, şcoala a luat măsurile ce se impuneau pentru a asigura o cît mai bună desfăşurare a muncii. Iată, de exemplu, cum au fost organizate experienţele la cultura porumbului pentru boabe.

Pe toată parcela destinată cultivării porumbului s-au efectuat îngrăşarea de bază şi lucrările de bază ale solului (de altfel, aşa s-a procedat pe întreaga suprafaţă a terenului)

Pe suprafaţa de teren rezervată culturii porumbului urmează să se efectueze două experienţe. Prima urmăreşte influenţa numărului de polenizări artificiale asupra recoltei, iar a doua influenţa îngrăşării suplimentare. Pentru prima experienţă s-au rezervat trei parcele, care corespund cu variantele experienţei. Pe prima parcelă se va efectua o singură polenizare artificială, pe a doua se vor efectua două polenizări artificiale, la interval de 4—5 zile, iar pe a treia polenizarea artificială va fi efectuată de trei ori, la interval de 4—5 zile. Deoarece în comuna Cornetu se efectuează în mod obişnuit numai o singură polenizare, prima parcelă va fi socotită în cadrul experienţei ca parcelă martor, roadele ei fiind comparate cu roadele obţinute pe celelalte două parcele.

Pentru cea de a doua experienţă s-au rezervat, de asemenea, 3 parcele. Pe prima se va efectua la însămînţare o singură îngrăşare suplimentară, cu azotat de amoniu (200 kg la hectar) şi superfosfaţi (100 kg la hectar). Pe parcela a doua se vor efectua două îngrăşări suplimentare. La însămînţare şi la al doilea prăşit se vor administra doze egale de îngrăşăminte, şi anume cîte 150 kg azotat de amoniu şi 75 kg superfosfaţi la hectar. Pe parcela a treia se vor efectua trei îngrăşări suplimentare, şi anume: la însămînţare se incorporează 125 kg azotat de amoniu şi 50 kg superfosfaţi la hectar, la al doilea prăşit — 125 kg azotat de amoniu şi 50 kg superfosfaţi la hectar, iar la al treilea prăşit — 50 kg azotat de amoniu şi 50 kg superfosfaţi la hectar. Şi de data aceasta prima parcelă va fi parcelă martor, deoarece în localitate culturile de porumb se îngraşă numai o singură dată.

Menţionăm că suprafeţele parcelelor sînt egale în cadrul fiecărei experienţe.

Pregătirea din timp a lucrărilor agricole de primăvară pe terenul şcolar va determina, desigur, obţinerea unor rezultate bune în înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi agricole.

Ing. agr. VALENTINA VIŞAN
cercetător la Institutul
de ştiinţe pedagogice

Rod al gîndirii colective

Pentru rezolvarea problemelor învățămîntului, ca și în rezolvarea problemelor din toate celelalte sectoare de activitate din țara noastră își pune amprenta forța gîndirii colective. Fie că este vorba de particularitățile și formele de muncă specifice învățămîntului seral, fie că avem în vedere experimentul școlilor cu instruire în producție sau al celor care aplică sistemul de predare la clasele I—IV cu profesori specialiști, pretutindeni vom observa că cercetările nu constituie obiectul preocupărilor unor persoane sau al unor grupuri restrînse ci că, dimpotrivă, ele sînt desfășurate de mase largi de învățători și profesori.

Numai în acest an școlar sute și sute de cadre didactice, învățători și profesori din zeci de școli aflate în cele mai diferite colțuri ale țării au fost antrenați în munca de cercetare a eficienței sistemului predării de către specialiști la clasele I—IV. Și fiecare din cei care au fost angrenați în această activitate contribuie, cu observațiile pe care i le prilejuiește practica muncii la catedră, cu ideile și sugestiile sale, la descoperirea celor mai potrivite modalități de rezolvare a problemei predării la clasele I — IV.

Plecînd de la observațiile asupra propriei lor munci, asistînd la lecțiile colegilor lor, analizînd rezultatele obținute la învățătură de către elevi, învățătorii și profesorii de la Școala de 8 ani din comuna Săsciori, raionul Sebeș, ca și cei de la școlile experimentale din raionul Criș, au constatat că în condițiile predării de către specialiști elevii sînt mai atenți la lecții, manifestă mai mult interes pentru studiu, vin mai bine pregătiți la ore. Pe de altă parte, ei au sesizat că lecțiile sînt mai bine sistematizate, au o mai înaltă ținută științifică, iar materialul didactic este mai bine folosit.

Alături de observații similare, profesorii și învățătorii de la Școala medie nr. 3 din Iași au remarcat însă că în condițiile predării de către specialiști copiii sînt într-o oarecare măsură neglijați în timpul recreațiilor. Pornind de aici ei au ajuns la concluzia că supravegherea copiilor de către învățători în timpul recreațiilor nu va fi în suficientă măsură înlocuită prin grija dirigintelui și că acesteia trebuie să i se adauge și preocuparea fiecărui profesor în parte, indiferent de disciplina pe care o predă, pentru felul cum își petrec elevii timpul între orele de curs.

Învățătorii și profesorii de la Școala de 8 ani nr. 3 din Mediaș au organizat o consfătuire în care au discutat despre felul cum își însușesc elevii cunoștințele de istorie în condițiile predării de către specialiști. În urma discuțiilor purtate în această consfătuire ei au desprins concluzia că profesorul reușește să-i conducă pe elevi în predarea lecțiilor nu numai pînă la nivelul memorării diferitelor date și evenimente din trecutul istoric ci și mai departe, pînă la nivelul interpretării — bineînțeles, după posibilitățile lor — al desprinderii semnificației fenomenelor sociale.

O serie de observații interesante, printre care și cîteva propuneri valoroase au făcut și cadrele didactice din școlile experimentale ale orașului Galați. Ele au constatat, de exemplu, că predarea de către specialiști presupune o preocupare deosebită pentru corelarea cunoștințelor predate de diferiți profesori, pentru coordonarea lecțiilor, care poate fi periclitată de tendința unor cadre didactice de a împinge pe primul plan obiectul pe care îl predau, prin exigențe ce depășesc prevederile programei. Plecînd de la această observație profesorii și învățătorii gălățeni propun ca printre obligațiile dirigintelui de la clasele I — IV să fie inclusă și aceea de a efectua un anumit număr de asistențe la lecțiile colegilor săi pentru ca astfel să poată contribui efectiv la coordonarea predării. De asemenea, ei propun ca normele didactice ale celor ce predau la clasele I — IV să fie constituite nu din ore la clasele paralele, ci din ore repartizate „pe verticală", la clase succesive, întrucît o astfel de încadrare îi ajută să privească procesul de învățămînt în perspectiva evoluției sale și să-și dozeze mai bine, mai proporțional, cunoștințele predate.

Demn de reținut este și un aspect sesizat de cadrele didactice de la Școala de 8 ani din Sighet, asupra căruia atrage atenția și inspectorul Corneliu Grigoriu de la secția de învățămînt și cultură a orașului Focșani. Este vorba, anume, de faptul că o serie de profesori care predau la clasele I—IV matematica, geografia etc. nu acordă suficientă grijă felului cum se exprimă elevii. Inspectorul Corneliu Grigoriu făcea totodată remarca — pe care au făcut-o și cadrele didactice de la Școala de 8 ani nr. 2 din Tîrnăveni — că este absolut necesar să se organizeze pregătirea metodică a profesorilor care predau la clasele I — IV.

Urmărind desfășurarea experimentului la clasele I — IV tovarășa Teodora Ivanovici, directoarea Școlii de 8 ani nr. 1 din Turnu Severin, a sesizat că în condițiile predării de către specialiști este necesar să se acorde o atenție sporită îndrumării acestora în ceea ce privește verificarea cunoștințelor elevilor, formularea întrebărilor de verificare așa ca să se ia în seamă nivelul de înțelegere al copiilor, să se aibă în vedere că aici, la elevii din clasele I—IV, trebuie folosit un limbaj mai simplu, deosebit de cel utilizat în clasele mai mari.

Am spicuit aici cîteva din observațiile, sugestiile, și propunerile cadrelor didactice în legătură cu experimentarea predării cu profesorii specialiști la clasele I—IV. Ele reprezintă doar o mică parte din bogatul material care se acumulează ca rod al preocupărilor și al gîndirii a mii și mii de învățători și profesori.

O. BUZESCU

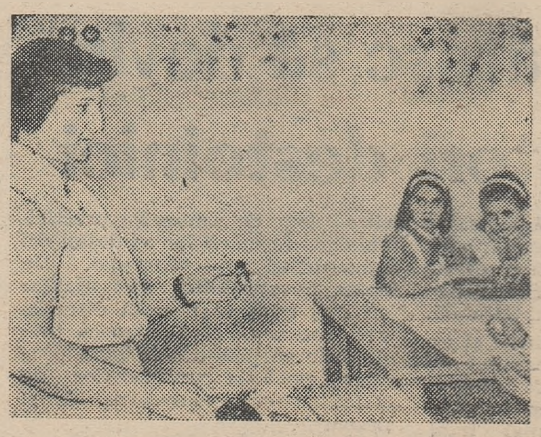

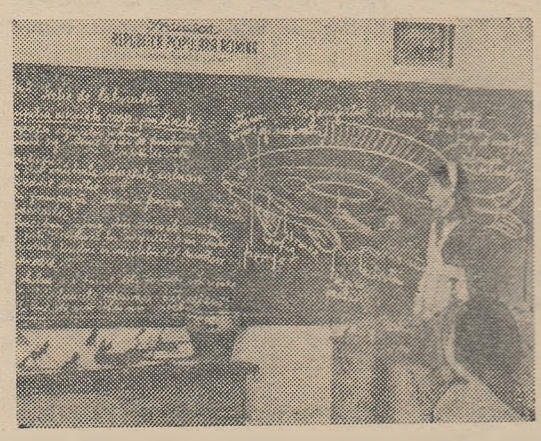

O lecție în laborator

1. Lecția de laborator cu tema: „Organizarea internă a crapului", ținută la școala „I. C. Frimu" din București a început printr-o verificare a cunoștințelor privind condițiile de viață și structura internă a crapului. Arătînd elevilor topografia organelor interne și structura fiecărui organ și aparat în parte, profesoara, tov. Lidia Chialda, i-a ajutat să înțeleagă legătura dintre structura și funcțiunea acestora.

2. Pentru a asigura mai buna însușire a cunoștințelor, elevii au fost puși în situația de a executa ei înșiși disecția crapului. S-a folosit metoda frontală, cîte doi elevi lucrînd împreună la un pește. În acest timp profesoara a controlat grupele de elevi, a dat explicații asupra tehnicii disecției și a purtat cu elevii discuții asupra morfologiei interne a peștilor.

3. În ultima parte a lecției s-au formulat concluziile, care au fost scrise pe tablă și în caiete. Apoi s-au recapitulat cele explicate.

Folosirea diafilmelor și diapozitivelor în predarea științelor naturale

Una din căile care contribuie la legarea învățămîntului de practică în cadrul predării științelor naturale este și folosirea diafilmelor și a diapozitivelor. Vizionarea de către elevi a acestor materiale îi ajută foarte mult la înțelegerea științifică a cunoștințelor de zoologie, botanică, anatomie etc. Totodată ei își dezvoltă pe această cale spiritul de observație fiind puși în situația de a urmări caracteristicile unei plante, ale unui animal ș.a.m.d., au prilejul să cunoască mediul biotic al plantelor și animalelor, își pot forma o imagine justă cu privire la linia evolutivă a regnului vegetal și animal, își aprofundează și își sistematizează cunoștințele acumulate.

Folosirea diafilmelor la lecții poate dura uneori mai mult, de pildă 30—40 de minute, alte ori mai puțin: 10—15 minute. Putem organiza, de asemenea, scurte proiecții care scot în evidență un singur element principal din lecțiile pe care le predăm.

Proiecțiile pot avea loc în cadrul lecțiilor introductive la un capitol ca și în cadrul unei lecții din cuprinsul capitolului. Pentru lecțiile de recapitulare, unde se urmărește o aprofundare a cunoștințelor și crearea unor generalizări, sînt indicate proiecțiile de lung metraj.

Experiența arată că pentru buna reușită a proiecțiilor este necesar ca profesorul să acorde o deosebită atenție pregătirii acestora. Anume, el trebuie să verifice dinainte aparatul de proiecție, să asigure posibilități de obținere a întunericului în clasă, să cunoască bine mînuirea aparatului, să fie bine lămurit asupra conținutului diafilmului sau diapozitivului.

Iată cîteva proiecții ce pot fi folosite cu succes la lecțiile de botanică, zoologie și anatomie în clasele V—VII:

Pentru lecțiile de botanică privitoare la funcțiunile frunzei, funcțiunile florii, sămînța, se poate folosi diafilmul „Imagini din viața plantelor", în care sînt redate foarte clar diferite fenomene naturale ca asimilația clorofiliană, respirația, polenizarea directă și încrucișată, încolțirea semințelor ș.a., aceste imagini întregind textul din manual și făcîndu-l mai pe înțelesul elevilor. Diafilmul „Din flora și vegetația patriei noastre" se poate folosi și el la numeroase lecții de botanică printre care amintim pe cele referitoare la pomii roditori, unde vom vorbi elevilor despre realizările marelui savant sovietic I. V. Miciurin și ale biologului romîn Rudolf Palocsay. În cadrul predării lecțiilor despre plantele de baltă, vorbindu-le elevilor despre trestie, putem completa cele spuse cu proiecția diafilmului „Stuful și produsele obținute din stuf", care dă elevilor posibilitatea de a-și da seama de însemnătatea acestei bogății a țării noastre. Mai pot fi folosite ca material informativ și documentar diafilmele „Grădina botanică din București" sau „Adaptarea plantelor la condițiile de viață", prin vizionarea cărora elevii pot înțelege mai bine legătura dintre organism și mediu în regnul vegetal.

În predarea zoologiei la clasa a VI-a pot fi folosite cu succes diafilmele care prezintă diferite animale, ca și aspecte din viața acestora. Diafilmul „Aspecte din fauna Republicii Populare Romîne", de pildă, poate fi folosit la predarea lecțiilor referitoare la vertebrate. Cu diafilmul „Viața din apele marine în diferite zone ale pămîntului" se pot completa o serie de lecții mai ales la capitolele despre nevertebrate, pești, reptile și păsări marine. Același diafilm poate fi folosit și la lecția în care se predau cunoștințe despre mamiferele acvatice, balena și delfinul. Prin proiecția acestui diafilm în întregime putem arăta elevilor firul evolutiv — de la protozoare pînă la mamifere.

Lecția privitoare la mamiferele arboricole, ca și lectura despre originea omului pot fi ilustrate cu diafilmul „Din trecutul îndepărtat al omenirii", din care elevii își pot da seama de drumul străbătut de la apariția omului pînă la începutul civilizației.

În predarea anatomiei, fiziologiei și igienei corpului omenesc la clasa a VII-a putem folosi diafilmul „Corpul omenesc și îngrijirea lui". Prin proiecția acestui diafilm elevii pot înțelege mai bine structura și funcțiunile diferitelor sisteme și aparate ale organismului uman. O serie de imagini din acest diafilm pot ilustra lecțiile referitoare la aparatul digestiv. Foarte bine poate fi folosit diafilmul amintit și în cadrul predării lecțiilor privind igiena corpului omenesc, cu atît mai mult cu cît în manual aceste lecții sînt lipsite uneori de ilustrații.

Proiecția acestor diafilme și a altora la orele de științe naturale va contribui mult la însușirea de către elevi a cunoștințelor predate, asigurînd în același timp obținerea unor rezultate valoroase în lărgirea orizontului lor.

Prof. FILIP ARGHIR
com. Sărmaș, reg. Mureș-Autonomă Maghiară

Ancheta noastră

Solicităm cititorii să ne răspundă în scris la următoarea întrebare:

Ce căi folosim pentru a cunoaște activitatea din producție și a îmbunătăți pe această bază predarea lecțiilor

Imperativul major: calitatea

(Urmare din pag. 1)

școală că poate menține disciplina în clasă altfel decît repetînd mereu: „Vă rog, faceți liniște!" Un coleg al ei nu reușea să termine niciodată lecția în răstimpul celor 45 de minute. O profesoară, voind să stabilească raporturi bune cu elevii înlocuise ceea ce trebuia să însemne adevărata apropiere de ei cu manifestarea unui sentimentalism dulceag și exagerat. Astfel de greșeli, inerente începutului, au putut fi înlăturate numai datorită sprijinului pe care tinerii învățători și profesori l-au primit din partea colegilor lor mai vîrstnici, din partea conducerii școlii. Și tot datorită acestui sprijin lipsa de experiență a noilor cadre didactice de la școala din comuna Mărgineni nu s-a răsfrînt asupra calității pregătirii elevilor.

Fie că este vorba de profesorii de la școlile serale din regiunea Bacău, de directorii școlilor din raionul Tg. Ocna, de cadrele didactice de la Școala medie serală nr. 3 din Brașov, de la Școala de 8 ani din Mărgineni sau din oricare altă școală de pe întinsul patriei noastre, problemele muncii sînt privite de fiecare dată prin aceeași prismă a necesității eforturilor pentru îmbunătățirea pregătirii elevilor, pentru continua ridicare a nivelului lor la învățătură.

În preajma celui de al V-lea festival republican al şcolilor de artă

Între 25 martie şi 3 aprilie se va desfăşura în Capitală tradiţionalul Festival republican al şcolilor şi institutelor de artă. Pentru prima oară la acest festival, pe lîngă şcolile şi institutele de artă, participă şi facultăţile de muzică şi arte plastice din cadrul institutelor pedagogice de 3 ani.

Pe baza experienţei acumulate la festivalurile anterioare, în toate şcolile de artă s-au organizat comisii de coordonare a pregătirilor pentru festival, alcătuite din directorii şcolilor şi profesorii de specialitate. Întreaga activitate desfăşurată în preajma festivalului ne determină să considerăm că amploarea acestuia va întrece toate manifestările similare precedente.

Una din cele mai mari săli de concerte ale Capitalei vor găzdui cele 23 de manifestări cultural-artistice care vor avea loc cu prilejul festivalului — concerte, recitaluri, spectacole de teatru, de operă, de balet. De asemenea, va fi deschisă o expoziţie cu cele mai bune lucrări de artă plastică şi decorativă ale elevilor şi studenţilor. La concerte şi spectacole vor participa circa 700 de elevi şi studenţi, iar expoziţia de artă plastică va cuprinde aproximativ 600 de lucrări.

Comisiile de coordonare a pregătirilor pentru festival şi de selecţionare a participanţilor la etapa finală au acordat o atenţie deosebită conţinutului manifestărilor cultural-artistice ce vor fi pregătite în cadrul lui, alegerii unor repertorii variate, care să cuprindă opere valoroase şi să-i stimuleze pe interpreţi la găsirea unei diversităţi de mijloace artistice. Tematica lucrărilor de artă plastică executate pentru expoziţie reflectă probleme de actualitate din viaţa şi preocupările poporului nostru.

Ţinînd seama de faptul că festivalul face parte integrantă din procesul de învăţămînt, lucrările incluse în repertoriu şi tematica lucrărilor de compoziţie ale participanţilor la festival oglindesc în acelaşi timp prevederile programelor de învăţămînt pentru fiecare an de studiu. Lucrările alese nu depăşesc posibilităţile tehnice de interpretare sau de creaţie ale elevilor şi studenţilor, permiţînd în acelaşi timp cunoaşterea mai profundă a potenţialului lor artistic.

Ne aflăm în plină perioadă de pregătire a festivalului. Acesta a dat un deosebit avînt activităţii din şcolile de artă, precum şi manifestărilor artistice prezentate de elevii acestor şcoli. Pretutindeni au fost elaborate şi se aplică planurile care indică măsurile în vederea pregătirii participanţilor, se organizează audiţii interne pentru verificarea nivelului acestei pregătiri. Şcolile medii de muzică din Capitală, şcolile de muzică din Craiova, Tg. Mureş, Galaţi, Cluj, Timişoara, Iaşi etc., au organizat în ultimul timp numeroase spectacole pe scenele teatrelor şi sălilor de concert din localităţile respective, la cluburile întreprinderilor, la căminele culturale din sate.

La spectacolele din etapa finală, şcolile elementare de muzică vor susţine recitaluri de muzică instrumentală organizate pe grupe de şcoli, fiecare şcoală putînd prezenta unul pînă la trei elevi, cu un repertoriu avînd o durată totală de 5—10 minute. Şcolile medii de muzică vor susţine recitaluri de muzică instrumentală şi vocală, putînd prezenta atît solişti cît şi formaţii de muzică de cameră, iar şcolile medii de coregrafie vor susţine în comun un spectacol de balet. Facultăţile de muzică de la institutele pedagogice de trei ani vor prezenta un recital de muzică instrumentală şi vocală la care fiecare institut va participa cu 3—4 studenţi, al căror repertoriu va avea o durată de 15—20 de minute. Şcolile elementare şi medii de arte plastice, facultăţile de arte plastice de la institutele pedagogice de 3 ani şi institutele de arte plastice vor prezenta în cadrul unei expoziţii lucrări de pictură, sculptură, grafică şi artă decorativă.

În cadrul festivalului se organizează şi un concurs de creaţie muzicală pentru cîntece de masă care să ilustreze viaţa nouă din patria noastră.

Sîntem convinşi că actualul festival republican se va desfăşura la un nivel mai înalt decît festivalurile precedente, prilejuind un larg schimb de experienţă, dînd posibilitatea să se cunoască nivelul activităţii şcolilor şi institutelor de artă şi contribuind, astfel, la îmbunătăţirea procesului de învăţămînt.

IULIAN NICA
şeful serviciului şcoli de artă din M.I.C.

Ucenicia în arta plastică presupune multă perseverenţă şi migală. Elevii Şcolii medii de artă plastică din Capitală dovedesc din plin asemenea calităţi

Viitorii artişti plastici

De curînd, între Şcoala medie de arte plastice din Cluj şi secţia de arte plastice a Şcolii medii de artă din Timişoara a avut loc un valoros schimb de experienţă privind pregătirea viitorilor pictori, sculptori şi graficieni. Ţinînd seama de specificul activităţii desfăşurate pe acest tărîm, conducerile celor două şcoli au considerat, pe bună dreptate, că cel mai concret şi mai amplu criteriu de apreciere reciprocă a activităţii lor îl constituie organizarea unor expoziţii care să cuprindă lucrări executate de elevi. Ca urmare la Cluj a fost organizată o expoziţie de tablouri şi desene ale elevilor din clasele VIII—XII de la Şcoala medie de artă din Timişoara, iar la Timişoara o expoziţie de desene, picturi, sculpturi, reliefuri pe tablă, ceramică, motive decorative pentru textile şi imprimeuri executate de elevii Şcolii medii de arte plastice din Cluj.

Cele mai multe din lucrările expuse sînt studii executate în şcoală, căci acestea reflectă în cea mai mare măsură îndrumarea dată de profesori, felul cum rezolvă elevii problemele artistice care li se pun şi nivelul lor de pregătire în raport cu clasa în care se află.

Analiza lucrărilor prezentate în expoziţii a dus la concluzii interesante, care vor contribui, fără îndoială, la îmbunătăţirea conţinutului activităţii şi metodicii predării în şcolile respective. Analizînd bunăoară lucrările de desen prezentate în expoziţia şcolii de artă din Timişoara, colectivul profesorilor de specialitate ai şcolii din Cluj a reliefat, ca un fapt deosebit de pozitiv, grija pentru construcţia lucrărilor, felul cum ştiu elevii să dirijeze lumina, să folosească valoraţia. În multe lucrări se vădeşte o interpretare sensibilă a formelor şi o atentă preocupare pentru evidenţierea trăsăturilor fizice şi expresivităţii figurii umane. Compoziţiile în desen ale elevilor şcolii de artă din Timişoara dovedesc că aceştia sînt îndrumaţi continuu spre exprimarea unei tematici majore, inspirate din contemporaneitate, şi au primit temeinice cunoştinţe cu privire la ritmica personajelor şi gruparea lor.

Observaţii pozitive s-au făcut şi cu privire la lucrările de desen — mai puţine la număr — prezentate în cadrul expoziţiei Şcolii medii de artă plastică din Cluj.

O deficienţă comună a lucrărilor de desen, remarcată la elevii ambelor şcoli, o constituie greşita alegere a obiectelor pentru naturi statice — obiecte lucioase, care abat atenţia de la problema tratării formelor şi volumului — ca şi supraîncărcarea acestora, care obligă pe elevi la eforturi prea mari şi duce la o rezolvare superficială a temelor. La unele studii s-a insistat insuficient asupra valoraţiei în scopul redării celei de a treia dimensiuni, acordîndu-se o grijă exagerată rezolvării fondului în dauna expresivităţii figurilor din primul plan. Consultările comune ale comisiilor metodice de specialitate de la şcolile din Cluj şi Timişoara au dus la stabilirea unor măsuri în vederea rezolvării acestor deficienţe.

În privinţa lucrărilor de pictură, la elevii ambelor şcoli s-a remarcat preocuparea deosebită pentru realizarea în culoare a fenomenelor de umbră şi lumină, formă şi volum, pentru varietatea procedeelor tehnice folosite la executarea lucrărilor în acuarelă şi ulei.

Cele mai valoroase lucrări sînt cele care înfăţişează peisaje. În mai mică măsură s-au preocupat elevii de studiul portretului. Aici, ca şi la naturile statice, problema fondului nu a fost pe deplin înţeleasă, unele dintre fonduri fiind prea întunecate, altele prea încărcate, ceea ce creează o lipsă de unitate între obiect şi planul pe care se desfăşoară. Aceste constatări au atras atenţia colectivelor de profesori asupra faptului că trebuie să folosească mai atent indicaţiile cuprinse în noile programe pentru predarea picturii, indicaţii care subliniază în mod deosebit grija ce trebuie acordată portretului şi arată cum să fie realizat acesta.

Tematica şi modul de executare a unora din compoziţiile picturale prezentate în expoziţii sînt influenţate, după părerea profesorilor din Cluj şi Timişoara, şi de unele deficienţe existente în programe — îndeosebi faptul că acestea acordă un număr prea mic de ore pentru predarea compoziţiei, neţinînd seama suficient de dificultăţile care intervin în rezolvarea problemei.

Lucrări de sculptură au prezentat doar elevii şcolii de artă plastică din Cluj. Din păcate, în unele din lucrările prezentate, ca de pildă în lucrarea „Muncitor la căile ferate", se remarcă o tratare schematică şi o lipsă de concordanţă între acţiune şi atitudinea personajelor. Aceasta, ca şi absenţa totală a lucrărilor de sculptură din cadrul expoziţiei Şcolii de artă din Timişoara, atrag atenţia asupra unei insuficiente preocupări pentru pregătirea elevilor în acest domeniu artistic. Ţinînd seama de rolul deosebit al sculpturii — şi mai ales al sculpturii monumentale — în estetica oraşului şi satului socialist, adîncirea muncii de pregătire a viitorilor sculptori constituie o sarcină de primă importanţă care stă în faţa colectivelor didactice ale şcolilor din Timişoara şi Cluj.

Un fapt pozitiv remarcat în cadrul schimbului de experienţă îl constituie calitatea lucrărilor în ceramică prezentate de elevii Şcolii de arte plastice din Cluj. Acestea vădesc încercări curajoase pe linia realizării unei ceramice culte pe baza motivelor din ceramica populară. Izbutite sînt şi multe din lucrările de textile — imprimeuri — dintre care unele se află în studiu în vederea punerii lor în procesul de fabricaţie al întreprinderilor de specialitate.

Modul cum s-a desfăşurat schimbul de experienţă între şcolile din Timişoara şi Cluj, observaţiile judicioase făcute cu această ocazie — au prilejuit o largă analiză a muncii desfăşurată în vederea pregătirii viitorilor artişti plastici, trasînd jaloanele pentru îmbunătăţirea pe viitor a acestei munci.

A. CÎMPEANU
directorul Şcolii de arte plastice din Cluj
M. PERIANU
directorul Şcolii medii de artă din Timişoara

Forme variate de activitate

Întreaga atmosferă pe care o creează activitatea şi preocupările cadrelor didactice de la Şcoala de muzică şi artă plastică din Rîmnicu Vîlcea te face să te simţi aici ca într-o familie cu preocupări artistice, în care toţi sînt în întrecere. Profesorii muncesc cu rîvnă şi cu drag pentru ca noile mlădiţe să-şi însuşească măiestria viorii, a pianului, a instrumentelor de suflat ori a penelului.

Pentru îmbunătăţirea continuă a activităţii instructiv-educative din şcoală, cercul metodic al profesorilor de la instrumentele cu corzi, de pildă, organizează lecţii deschise şi discuţii pe marginea unor referate în vederea unor metode cît mai adecvate specificului muncii. Astfel, în cadrul cercului metodic s-au ţinut lecţii deschise şi referate despre principiile fundamentale ale studiului instrumentelor în general şi despre studiul viorii în special, asupra manualelor de vioară, despre scopul şi durata exerciţiilor pe coarde libere etc.

O formă eficientă de muncă cu elevii este prezentarea de mici audiţii pe clase, cu ocazia şedinţelor cu părinţii.

Şcoala are o orchestră formată dintr-un colectiv de 100 elevi. Pe lîngă aportul pe care îl aduce la dezvoltarea tehnicii şi a simţului armonic al elevilor, activitatea în cadrul orchestrei îi stimulează şi le dă satisfacţia unor frumoase realizări. Tot colectivul didactic este antrenat în această muncă: acordează viorile, îndrumează citirea şi execuţia pieselor sau ajută pe dirijor.

Prof. ION IONESCU
Rîmnicu-Vîlcea

Descifrînd alfabetul muzicii

Climat bun şi în familie

O problemă importantă a activităţii şcolilor de artă o constituie colaborarea cadrelor didactice cu părinţii, astfel încît să se determine în rîndul tuturor acestora o atitudine activă faţă de dezvoltarea artistică a fiecărui elev.

Este ştiut că la părinţii unora dintre elevii talentaţi se manifestă tendinţa de a dori afirmarea prematură, cu orice preţ, a copiilor lor, dorinţa ca aceştia să fie prezentaţi în cît mai multe concerte sau expoziţii publice, ceea ce poate dăuna dezvoltării lor.

Încă de la începutul activităţii sale colectivul didactic al Şcolii de artă din Piatra Neamţ a acordat o atenţie deosebită creării unei strînse legături cu părinţii, astfel încît aceştia să acţioneze asemeni unor colaboratori apropiaţi ai şcolii. Cu sprijinul comitetului de părinţi a fost organizat un lectorat în care profesorii expun probleme privind procesul de însuşire a cunoştinţelor şi deprinderilor artistice, felul cum se dezvoltă şi se perfecţionează însuşirile artistice, rolul familiei în sprijinirea educaţiei estetice a copiilor etc.

Toate acestea au avut drept rezultat faptul că elevilor şcolii de artă din Piatra Neamţ li s-a creat un climat de studiu favorabil, în care ei se pot dezvolta armonios. O dovadă a acestui fapt este şi succesul recitalurilor şi al micilor concerte prezentate de elevii şcolii, interesul cu care a fost primită prima expoziţie de artă plastică organizată de curînd şi în cadrul căreia au fost prezentate statuete, figurine, basoreliefuri, acuarele, desene şi picturi executate de elevi.

IORDACHE MIHAIL
Piatra Neamţ

Cum să alegem temele

Problema stabilirii tematicii orelor de dirigenție — ne spunea cu cîtva timp în urmă unul din responsabilii comisiilor metodice ale diriginților din școlile orașului Brașov — nu este de neglijat, căci nu-i chiar atît de simplă cum pare la prima vedere.

Sîntem întru totul de acord cu această afirmație. Într-adevăr, stabilirea tematicii orelor de dirigenție devine o sarcină importantă, complexă dacă pornim — așa cum este just — de la ideea că în ansamblul lor pe clasă, pe trimestru și pe an orele de dirigenție trebuie să conducă spre un scop unic, să concure la realizarea obiectivelor principale ale întregii munci de educație ce se desfășoară în școală. De aceea nu putem pune în planul tematic al orelor de dirigenție tot ce, la inspirație sau în fuga condeiului, am fi tentați să includem. Vîrsta copiilor, mediul din care vin, problemele pe care le ridică colectivul — cu alte cuvinte realitățile din clasă — trebuie să ne rețină cu deosebire atenția dacă vrem ca cele discutate cu elevii la orele de dirigenție să fie cu adevărat folositoare

Dirigintele clasei a IX-a de la una din școlile medii ale Capitalei a întocmit, pentru trimestrul II al acestui an școlar, o foarte bună planificare tematică a orelor de dirigenție. El a pornit de la lipsurile generale ale clasei, conturate în cursul trimestrului întîi, de la stadiul de dezvoltare la care a ajuns colectivul. Cum în clasă mai existau abateri destul de serioase de la disciplină, el și-a propus să dedice cele mai multe ore de dirigenție unor teme cu conținut etic, care urmăreau să sublinieze — într-o formă sau alta — frumusețea muncii, a vieții din școală, să dezvolte la elevi simțul datoriei, respectul față de școală și colectiv, seriozitatea în îndeplinirea oricărei sarcini, oricît de măruntă ar fi etc. Chiar și cele două teme cu caracter de aniversare — una privitoare la ziua de 16 februarie 1933 și cealaltă la împlinirea a 40 de ani de la întemeierea organizației revoluționare a tineretului din Romînia, U.T.C. — aveau scopul ca, prin evocarea luptei eroice a comuniștilor și uteciștilor, prin reliefarea disciplinei ferme de care ei au dat dovadă în orice împrejurare, să insufle elevilor hotărîrea de a fi disciplinați, de a munci cu perseverență, cu seriozitate, de a fi la înălțimea sarcinilor puse în fața lor de școală și de organizația U.T.M. Era, după cum se vede, un plan tematic bun, izvorît din realitățile clasei și în concordanță cu țelurile școlii. Dirigintele a și fost citat în fața cadrelor didactice de către director ca un exemplu în ceea ce privește preocuparea de a găsi teme cît mai potrivite pentru orele de dirigenție.

„Experiența bună trebuie generalizată" — și-au zis unii — și au copiat aidoma tematica lăudată de director. Dar, în condițiile schimbate ale claselor lor, planul nu s-a mai dovedit tot atît de bun, de eficient. Și e lesne de înțeles pentru ce. A purta discuții largi, bunăoară, pe tema „Să combatem chiulul, practica șoptitului și copiatului" într-o clasă în care nu există asemenea manifestări e o pură pierdere de vreme. De aceea, obiceiul de a copia planurile tematice ale colegilor — chiar dacă ei răspund de clase paralele cu a noastră, chiar dacă au alcătuit o tematică bună — nu este o treabă folositoare muncii.

A fi diriginte la o clasă mai mică (a V-a, a VI-a) și a te inspira din tematica diriginților de la clasele mari este o greșeală încă și mai gravă, deoarece într-un asemenea caz nu se ține seama de accesibilitatea temelor. Dacă, de pildă, la o clasă a X-a se poate purta o convorbire interesantă și atractivă despre profilul moral al omului nou, la clasa a V-a o asemenea dezbatere va întîmpina mari dificultăți.

In general trebuie să se acorde mai multă grijă accesibilității temelor ce se discută cu elevii, căci altfel există riscul să se poarte discuții sterile, să se tragă „cu cleștele" răspunsurile și, în general, să se lucreze doar cu cîțiva elevi, dintre cei mai dezvoltați.

La unele școli din Capitală (de exemplu la Școala de 8 ani nr. 31, la școlile medii nr. 11 și nr. 12) poți găsi în planurile pe trimestrul II 4, 5 și chiar 6 ore dedicate unor teme care se discută și în adunări pe școală, la casa pionierilor, în cercurile de elevi, la lecțiile de istorie, literatură, socialism științific, constituție. Uneori elevii sînt puși în situația de a asculta amănunte în legătură cu aceeași problemă — cîteodată chiar în aceeași formă — și la ora de dirigenție, și în adunarea pe școală, și la ședința detașamentului de pionieri, și la casa pionierilor. Instrucțiunile M.I.C. și ale C.C. al U.T.M. cer cu hotărîre evitarea unor asemenea situații.

Temele orelor de dirigenție trebuie astfel alese și formulate încît să nu existe pericolul de a transforma aceste ore în lecții de istorie, literatură. Bunăoară, subiecte ca „Răscoala țăranilor din 1907" sau „Eminescu, geniu al literaturii noastre", întîlnite adesea în tematica propusă de unii diriginți, prezintă tocmai acest neajuns. Aci trebuie arătat însă că nu numai subiectul ales, ci și modul în care este el tratat în ora de dirigenție poate duce la paralelism cu lecțiile de specialitate.

Un rol de seamă în îndrumarea profesorilor diriginți în vederea alegerii unor teme cît mai potrivite pentru orele de dirigenție îl au comisiile metodice de specialitate. Impărtășirea experienței bune în cadrul acestor comisii nu trebuie să ducă la copierea planurilor, ci la înlăturarea șablonului, la orientarea fiecărui diriginte spre aplicarea justă a normelor pedagogice. Iar dacă munca în cadrul comisiei metodice va fi urmată întotdeauna și de ajutorul directorului, desigur că unele lipsuri care mai dăinuie acum vor putea fi înlăturate. Rare ori se întîmplă ca directorii să ceară revederea și îmbunătățirea planurilor calendaristice, ei mulțumindu-se cu faptul că planurile au fost predate în termen. Dar directorul școlii are obligația să studieze aceste planuri, să facă observații pe marginea lor, să-i îndrumeze pe diriginți și să urmărească dacă observațiile lor se respectă.

Este o datorie a conducătorului școlii și a fiecărui profesor diriginte în parte să lucreze cu grijă și discernămînt la alcătuirea planurilor tematice pentru orele de dirigenție. Succesul acestor ore va fi mai bine asigurat dacă munca desfășurată în cadrul lor se va baza pe un plan corespunzător cerințelor ridicate de colectivele cu care lucrăm, dacă vom manifesta toată grija pentru alegerea temelor pe care vrem să le tratăm.

I. PETRESCU

Sfaturile și îndrumările tov. profesoare sînt întotdeauna prețioase pentru președintele unității de pionieri.

Orientarea profesională a elevilor

La Școala medie nr. 5 „Mihail Sadoveanu" din Capitală se dă o deosebită atenție orientării profesionale a viitorilor absolvenți.

Încă de la începutul anului școlar, la indicația conducerii școlii, diriginții claselor a XI-a și-au întocmit un plan de acțiuni menite să îndrume pașii elevilor spre anumite profesiuni legate de inclinațiile fiecăruia și totodată de nevoile economiei țării noastre. Fiecare diriginte a purtat convorbiri cu profesorii clasei pentru a cunoaște mai bine pe elevi. Alegerea profesiunii a fost obiectul mai multor ședințe cu părinții.

La începutul acestui trimestru în fiecare clasă a XI-a au avut loc ore de dirigenție cu subiectul „Ce să fiu"?. Analizînd preferințele fiecărui elev, diriginții au subliniat necesitatea pregătirii temeinice pe care trebuie să o aibă oricine dorește să-și însușească o profesiune.

Tot pentru îndrumarea viitorilor absolvenți diriginții au programat o serie de vizite în întreprinderi și instituții. Astfel, au vizitat sau vor vizita în curînd Uzinele „Grivița Roșie", Fabrica de confecții și tricotaje „București", Gospodăria agricolă de stat „Roșia", Casa Scînteii, Studioul cinematografic Buftea ș.a.

Printre ultimele acțiuni organizate de școală în scopul orientării profesionale a elevilor a fost și adunarea cu tema: „Întîlnire cu profesiunile". La întîlnire au participat oameni cu profesiuni diferite care le-au vorbit elevilor despre frumusețea meseriei lor, precum și despre seriozitatea pregătirii teoretice și practice de care trebuie să dea dovadă fiecare la locul său de muncă. Elevii au ascultat cu deosebit interes pe inginerul metalurgist Vasile Cotorbai de la Uzinele de utilaj chimic și petrolifer „Vulcan", care a vorbit despre drumul pe care l-a parcurs el în viață — de la muncitor la inginer. Muncitoarea textilistă Elena Pod de la Fabrica de confecții și tricotaje „București" le-a vorbit despre munca ei și a tovarășilor ei, muncitori cu înaltă calificare, pregătiți în școlile tehnice, despre perspectivele de dezvoltare ale acestora și i-a invitat să vină să lucreze în fabrică unde muncitorii îi vor primi cu căldură și le vor îndruma pașii. Despre activitatea în domeniul construcțiilor le-a vorbit elevilor inginerul constructor Sanda Hanganu de la Institutul de construcții-București, iar despre munca din domeniul agriculturii inginerul agronom Mihai Bălășescu de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu". Nobila și frumoasa meserie a celui care educă pe viitorii metalurgiști, textiliști, constructori, agronomi a fost descrisă în cuvinte calde de profesorul și scriitorul Dumitru Almaș.

Fără îndoială că toate aceste acțiuni organizate la Școala medie nr. 5 „M. Sadoveanu" vor ajuta la orientarea elevilor în alegerea profesiunii, îi vor îndruma spre producție și spre facultăți care pregătesc cadre pentru sectoarele cele mai importante ale economiei noastre naționale.

VLAD. I. MIRCEA

★

Elevii clasei a VII-a de la Școala nr. 1 din Tîrnăveni au purtat de curînd o discuție cu tema „Orice meserie e frumoasă".

La discuția lor au participat și un tînăr sudor, elev în clasa a IX-a a școlii serale, un escavatorist fruntaș, un chimist, un medic. Cele spuse de oaspeți au deschis în fața elevilor orizonturi noi, i-au făcut să înțeleagă mai bine cît de frumoasă, cît de plină de roade este munca în producție. Discuția a contribuit mult la îndrumarea elevilor spre alegerea unor meserii care să corespundă atît aptitudinilor lor cît și cerințelor economiei noastre socialiste.

Prof. VICTOR GHEȚIU
Tîrnăveni

Vizitînd un muzeu de artă plastică

Un mijloc deosebit de indicat pentru educația estetică a elevilor este, fără îndoială, vizitarea muzeelor de artă plastică, unde ei învață să înțeleagă frumusețea creată de mîna omului, să-i pătrundă mesajul și semnificația. Înțelegerea acestui fapt de către foarte mulți pedagogi se vădește din numărul considerabil de elevi care vizitează în mod organizat muzeele.

O asemenea vizită au făcut nu de mult, la Muzeul Zambaccian, elevii clasei a VI-a „A" a Școlii de 8 ani nr. 3 din Capitală. Profesorii care îi conduceau, precum și personalul de îndrumare al muzeului, au considerat necesar să inițieze pe elevi în primul rînd în înțelegerea conceptului de muzeu, arătîndu-le și care sînt condițiile arhitectonice pe care trebuie să le îndeplinească o clădire destinată acestui scop. Li s-a relevat totodată elevilor frumusețea clădirii, raportul dintre încăperi, efectul scării interioare și al balcoanelor, modul în care cade lumina etc.

Obiectivul principal al vizitei era cunoașterea tablourilor lui Grigorescu, dintre care unele, aflate în albume și manuale, constituiseră tema unor compuneri la lecțiile de limba romînă. Era vorba de a desprinde valoarea și particularitățile peisajului grigorescian, de a înțelege problemele sociale pe care le ridică opera marelui pictor.

Elevii au fost solicitați să-și exprime părerile despre cele văzute încă în timpul vizitei. Cum e și firesc, la această vîrstă intuiția a fost instrumentul cel mai utilizat. Ceea ce au sesizat elevii mai întîi a fost frumusețea tablourilor, farmecul lor. Dintr-o confuzie repetată asupra unui cap de femeie, pe care mai mulți elevi l-au luat drept cap de fetiță, a luat naștere o discuție cu caracter estetic.

— Știți de ce vi s-a părut că este vorba de o fetiță? — a precizat unul dintre profesori. Din cauza aerului de tinerețe, din cauza prospețimei și a grației cu care a înzestrat pictorul acest portret.

Foarte mulți copii confundă frumosul cotidian cu cel artistic. Depășea posibilitățile unei prime vizite, ca și posibilitățile de înțelegere ale copiilor, elucidarea deplină a acestei probleme. Totuși, profesorii au făcut un pas în această direcție pornind de la opinia unui elev căruia îi displăcea tabloul „Paznicul de la Chailly", considerînd că omul pe care-l înfățișează este urît. Sesizînd cu finețe momentul în care elevii puteau fi făcuți să intuiască o esențială problemă de estetică, profesorul le-a atras atenția asupra ei și i-a pregătit să o înțeleagă.

Emoția cu care au primit copiii tablourile, admirația pe care o exprimau chipurile lor avea ceva din candoarea și uimirea proprie capetelor de copii ale lui Tonitza, aflate și ele pe pereții muzeului. Privitorului i se părea că uneori ultimul din șirul vizitatorilor se confundă cu primul din șirul exponatelor. Profesorii au înțeles că această emoție, această admirație constituie un bun cîștigat, că ele vor trebui să fie transformate treptat de aici în colo într-o înțelegere din ce în ce mai adîncă.

Ei și-au propus să folosească pentru aceasta diferite mijloace, printre care unul din cele mai eficiente a fost discutarea celor văzute într-o oră de dirigenție. O temă a acestei discuții a constituit-o peisajul din opera lui Grigorescu. S-a clarificat cu acest prilej importanța peisajului în opera marelui pictor, izvorul și specificul măiestriei lui în acest gen. S-a dezvăluit de asemenea patriotismul lui Grigorescu, contribuția pictorului la constituirea unui peisaj romînesc specific, format din imaginile zămislite de pictor de-a lungul peregrinărilor sale prin țară. S-a arătat de asemenea că frumusețea acestor peisaje stă nu numai în faptul că locurile pictate de el sînt frumoase, ci și în calitățile tablourilor, în coloritul lor, în echilibrul compoziției, în sinceritatea sentimentului cu care sînt pictate.

În urma unei astfel de vizite nu se puteau dezbate, firește, toate laturile operei lui Grigorescu. Era important în special să se trezească interesul copiilor față de ea — și acest scop a fost atins cu prisosință.

M. NEMET

Să recomandăm elevilor

PENTRU VACANȚA

Se apropie vacanța de primăvară. Munca școlară, lecțiile, orele de curs vor fi întrerupte din nou un răstimp pentru a face loc zilelor de odihnă și reconfortare.

Învățătorii și profesorii, cei care au datoria de a se ocupa în permanență de educația copiilor, sînt și cei care îi ajută să-și petreacă zilele de vacanță într-un chip cît mai plăcut și mai folositor. Desigur, cea mai mare parte a timpului va fi rezervată jocurilor în aer liber, întrecerilor sportive, excursiilor, — acelor mijloace de destindere care, fiind pe măsura vîrstei lor, îi atrag îndeosebi pe copii. În egală măsură însă copiilor le place să citească o carte interesantă sau să vadă o piesă de teatru frumoasă. Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice prezentăm mai jos cîteva cărți și spectacole pe care le pot recomanda copiilor pentru zilele vacanței.

Lecturi

Încă o editură — editura „Meridiane" — și-a înscris în preocupările sale tipărirea de cărți care să se adreseze celor mai mici cititori. Vestea nu poate decît să ne bucure. Sporirea numărului de volume, de titluri va duce, firește, la mărirea numărului de cititori, la dezvoltarea gustului copiilor pentru literatură. Caracteristica lucrărilor apărute în Editura „Meridiane" este ilustrația bogată, menită să joace și ea, alături de text, un puternic rol educativ.

„Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte", cunoscutul basm al lui Petre Ispirescu, formează conținutul unuia din primele volume oferite de editură școlarilor care încep să citească singuri și celor care citesc... prin intermediul educatoarei sau al părinților. Ioana Olteș a înțeles bine rolul pe care îl joacă ilustrația în lectura cărții pentru ambele categorii de cititori și a căutat nu numai să redea conținutul basmului prin imagini izbutite, viu colorate, ci și să stîrnească interesul pentru lectură, să stimuleze imaginația copilului. Textul și ilustrația formează un tot unitar, se întregesc, se completează reciproc. Pagină cu pagină textul este însoțit de desene sugestive și atrăgătoare, iar unele episoade sînt foarte bogat ilustrate. Astfel, căsătoriei lui Făt-Frumos cu cea mai mică dintre zîne pictorița îi dedică mai multe pagini de carte înfățișînd participarea întregii naturi, a tuturor viețuitoarelor pădurii la acest eveniment. Fără îndoială că aici Ioana Olteș s-a inspirat foarte mult din „Călin — file de poveste" și, implicit, i-a pregătit pe micii lectori pentru a pătrunde frumusețile minunatelor versuri eminesciene.

Volumul prezintă și cîteva artificii grafice. Foarte plastic și învingător este redată, prin decuparea hîrtiei și suprapunerea imaginilor, transformarea calului într-un armăsar înaripat și năzdrăvan.

Toate acestea fac pe micii cititori să înțeleagă mai bine conținutul textului.

Editura Tineretului — evident cu o experiență mai îndelungată în tipărirea cărților pentru copii — a expus zilele acestea în vitrinele librăriilor cîteva cărți cu un bogat conținut educativ, ilustrate sugestiv și pe măsura înțelegerii cititorilor. Remarcăm printre acestea cunoscutul basm „Scufița Roșie", ilustrat de Angi Petrescu Tipărescu (păcat că editura nu publică pe copertă și numele autorului), „Capra cu trei iezi" cu ilustrații de Dem, versurile lui Victor Eftimiu — „Un an întreg" cu desene de Clelia Ottone, povestea populară ucraineană „Mănușa" și altele.

Editura Muzicală — care de cîtva timp se preocupă mai îndeaproape de educația muzicală a micilor săi cititori — este prezentă în librării cu volumele „Cîntă lunca și pădurea" de I. Dem. Demetrescu și „Cartea cu mărgele" (metodă de vioară pentru preșcolari) de Elena Schmitzer, cu îndrumări pentru predare de A. Gherțovici.

Piese de teatru

Actuala stagiune cunoaște o îmbogățire substanțială a repertoriului tuturor teatrelor. Și dacă pînă acum perioada puțin mai încărcată a lucrărilor scrise nu a permis organizarea unor vizionări de spectacole pentru elevi, zilele vacanței vor putea fi folosite din plin în acest scop. Dirigintele va recomanda spectacolul de teatru ca pe un mijloc important de îmbogățire a orizontului elevilor de școală medie, de realizare a educației lor estetice, de lărgire a culturii lor generale.

Este bine să le recomandăm elevilor în primul rînd piese din dramaturgia contemporană. De exemplu „Întoarcerea" de Mihai Beniuc sau „Passacaglia" de Titus Popovici — ambele la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" — piese inspirate din lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist. Lupta plină de jertfe a comuniștilor în ilegalitate și încununarea acestei lupte prin victoria definitivă asupra asupritorilor este redată în piesele „Oameni care tac" și „Oamenii învingă" de Al. Voitin, reprezentate pe scena Teatrului Național, precum și în poemul dramatic „Marele fluviu își adună apele" de Dan Tărchilă — jucat la Teatrul pentru tineret și copii.

Lista pieselor contemporane nu se închide aici. Ea poate fi completată cu piesele lui V. Em. Galan, Al. Mirodan, Dorel Dorian, Radu Cosașu etc.

Îi vom îndruma desigur pe elevii noștri din clasele mari și spre vizionarea spectacolelor care prezintă piese ale scriitorilor clasici. La Teatrul Național „I. L. Caragiale" poate fi văzut, într-o distribuție excelentă, „Regele Lear". De asemenea „Doi tineri din Verona" la Teatrul C.F.R.-Giulești și feeria „Cum vă place" la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra". „Cidul" de Corneille, „Tartuffe" și „Bolnavul închipuit" de Molière fac parte din repertoriul actualei stagiuni a Naționalului. Tot la Teatrul Național sînt programate dramatizările celebrelor romane ale lui Lev Tolstoi, „Învierea" și „Anna Karenina". Lista cuprinzînd opere dramatice de seamă ale literaturii universale poate fi continuată, căci numeroase teatre din Capitală și din provincie au dat viață operelor lui Schiller, Gorki, Shaw, Brecht etc.

Dar rolul profesorului, al dirigintelui nu se limitează numai la a recomanda spectacolele pe care le crede potrivite pentru elevi. El are și datoria de a discuta conținutul de idei al pieselor văzute, mesajul lor, realizarea lor artistică. Fără îndoială că discuțiile de acest fel, purtate după vacanță, vor face ca scopul propus inițial să fie atins întru totul.

Spectacole cu păpuși și marionete

Teatrul de păpuși și cel de marionete se bucură de simpatia unanimă a tuturor elevilor, chiar și a celor din clasele mai mari. A contribuit la aceasta bogatul repertoriu abordat, varietatea formelor de prezentare a spectacolelor, conținutul fiecărei piese.

Teatrul „Țăndărică", de pildă, are în programul său piese care se adresează tuturor categoriilor de copii și tineri, de la preșcolari pînă la elevii claselor a XI-a. Rămîne de datoria pedagogului să știe să le recomande elevilor spectacolul potrivit vîrstei — căci o diferență între piesele cuprinse în repertoriu există, desigur.

Elevii mai mari vor viziona cu plăcere „Micul prinț" după Saint Exupery, „Mîna cu cinci degete" de Mircea Crișan și Alexandru Andy și spectacolul „Umor pe sfori", iar cei mai mici „Doctorul Aumădoare", „Albă ca Zăpada", „Cățelul cocoșat", „Mărioara riucăi" și altele. Ultimele două premiere ale Teatrului „Țăndărică" — asupra cărora ne vom opri mai mult — se adresează tot celor mai mici spectatori.

„Cactus I-ul și ultimul", de Mircea Sîntimbrianu, este un basm și, ca orice basm, are eroi din vremea de demult a regilor și a dregătorilor cruzi și lacomi, lume necunoscută copiilor de azi. Acțiunea piesei le dezvăluie tocmai această stare de lucruri existentă odinioară și îi face să-și manifeste antipatia, ura, față de toate fărădelegile săvîrșite de rege și sfetnicii săi. Totodată în sufletul spectatorilor se naște admirația față de oamenii simpli din popor, pe care îi reprezintă istețul Pămătuf. Aceasta au și dorit-o autorul și realizatorii. Satisfacția generală care cuprinde sala în momentul în care asupritorii își primesc pedeapsa meritată este o dovadă că mesajul educativ al piesei și-a atins scopul.

Scrisă în stilul cu care ne-a obișnuit Mircea Sîntimbrianu în celelalte lucrări ale sale, piesa prezentată de Teatrul „Țăndărică" abundă în scene pline de un umor robust.

A doua premieră — piesa Irinei Opran „Cea mai frumoasă stea" — ne duce cu gîndul în viitor, este un fel de povestire științifico-fantastică. Tema — zborurile sau mai bine zis comunicațiile în Cosmos — îi interesează foarte mult pe spectatori.

Subiectul este foarte simplu, obișnuit. Un copil scăpat de sub supraveghere își lasă lecțiile la o parte și fuge să-și caute tovarăși de joacă; grăbit, neatent, el încalcă regulile de circulație, este pedepsit și așa mai departe. Totul se petrece ca în zilele noastre. Numai că cel care îl supraveghează pe micul Tu este robotul cu creier electronic Ka-ma, mijlocul de locomoție nu este trotineta, ci o mică navă cosmică, cel care îl pedepsește pe micul erou pentru încălcarea regulilor de circulație nu este milițianul din colț, ci agentul cosmic de circulație, iar tovarășii de joacă sînt căutați nu pe strada învecinată, ci pe o altă planetă, pe „cea mai frumoasă stea" — Pămîntul.

În piesa Irinei Opran împletirea fantasticului cu realul este principalul izvor de învățăminte — și este un izvor bogat.

★

Teatrul „Țăndărică" din Capitală nu este singurul care va prezenta elevilor aflați în vacanță minunata artă păpușărească. Teatrul școlar de marionete-București, formațiile de păpușari de pe lîngă cluburile și casele de cultură din Capitală își așteaptă și ele în curînd spectatorii.

Pregătiri intense se fac și în provincie. Repertoriul Teatrului „Ciufulici" din Ploiești va cuprinde „Ala bala portocala", „În împărăția periei de dinți", „Punguța cu doi bani" și „Doctorul Aumădoare". Teatrul de păpuși din Timișoara va prezenta spectacole cu piesele „Necazurile lui Șurubel", „Păcală", „Pantofiorul năzdrăvan" și premiera „Fetele din măr". Cu proaspetele premiere „Răzvrătiții" și „Sfadă în casă" și cu celelalte piese din repertoriul său, Teatrul de păpuși din Pitești va susține numeroase spectacole în fața elevilor.

Pregătiri asemănătoare se fac și în regiunile Brașov, Oltenia, Banat, Bacău etc.

AL. I. VLADIMIR

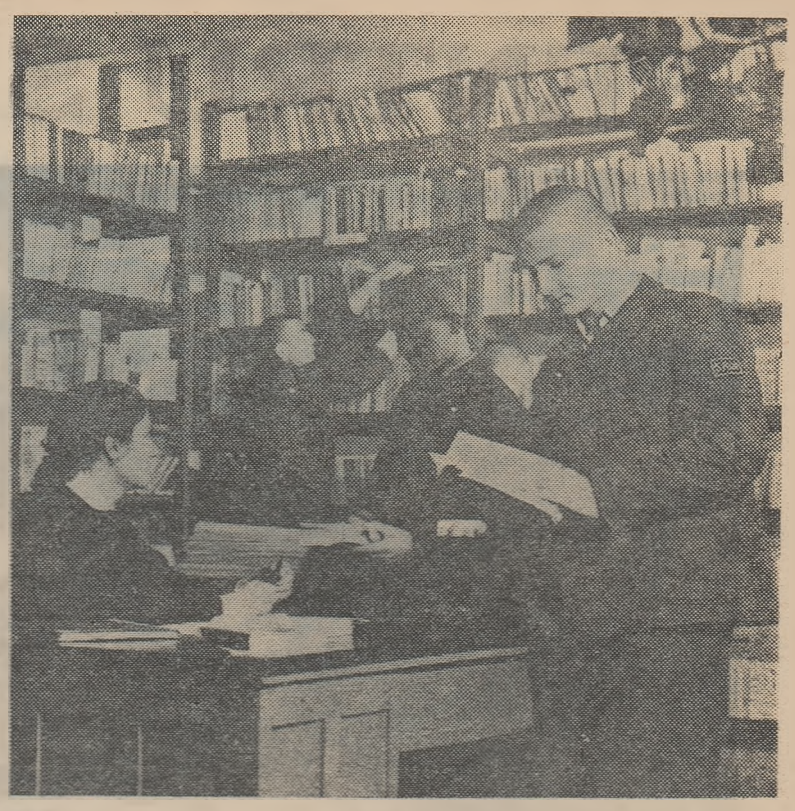

Elevii Școlii profesionale din Oțelul Roșu sînt pasionați cititori. Biblioteca școlii este frecventată zilnic de un număr mare de elevi.

CĂRȚI CĂRȚI

Se naște întrebarea

(de Ion Popescu-Puțuri)

Neîndoielnic că literatura pentru copii este azi un sector deosebit de important al literaturii. Statul socialist acordă o atenție de prim ordin problemei educației multilaterale a copiilor nu numai în cadrul școlii, ci și în afara acesteia. Editurile, casele raionale de cultură, bibliotecile școlare și de cartier, casele de citit, căminele culturale manifestă o statornică grijă pentru lectura copiilor.

Ce calități trebuie să aibă cărțile scrise pentru copii ca să le placă, să-i intereseze și prin aceasta să-i influențeze, să-i instruiască, să-i educe?; în ce măsură, în ce condiții poate să fie folosit fantasticul în cărțile pentru copii?; ce aspecte din viața oamenilor maturi îi pot atrage, îi pot interesa pe aceștia?; în ce măsură poate fi folosit folclorul ca lectură a copiilor?; care formă a literaturii e mai accesibilă copiilor: proza sau versurile? — iată întrebări care îi preocupă îndeaproape pe scriitori și pedagogi, pe toți cei ce se interesează de lectura copiilor.

Incontestabil că scrierile pentru copii trebuie să corespundă psihologiei cititorilor cărora li se adresează. Ca să prezinte tipuri veridice de copii, scriitorul trebuie să fie un foarte bun cunoscător al sufletului copiilor, al vieții și preocupărilor lor

O izbutită lucrare pentru copii apărută recent în Editura pentru literatură este „Se naște întrebarea" de I. Popescu Puțuri — primul volum dintr-un ciclu intitulat „Vestitorii primăverii". Autorul dovedește un real talent de povestitor al amintirilor, folosind un stil simplu, sugestiv, plin de prospețime.

„Se naște întrebarea" cuprinde 38 de episoade grupate în trei cărți care formează o unitate, deoarece conținutul tuturor reflectă momentele din viața de joc, de bucurii, suferințe, căutări și frămîntări ale personajului principal al cărții — puiul de țăran Ioniță.

În jurul lui Ioniță este prezentată o întreagă galerie de copii de la țară, isteți, intreprinzători, învățînd, greșind, jucîndu-se, certîndu-se, ascultînd sfaturile și povestirile celor bătrîni, adesea neștiutori de carte, dar cu o inteligență vie și cu o mare experiență a vieții. Întîlnim în carte și tipuri de învățători și profesori ai epocii. Bogăția de nume omenești, droaia de capete pomenite în cele povestite — cum spune autorul însuși — aparțin nu numai lumii satului, ci și celei a orașului. E vorba de orașul Craiova, ale rale constituie un alt cadru social în care se desfășoară o a doua etapă a copilăriei lui Ioniță, plecat într-o toamnă timpurie din satul Gioroc pe „drumul cu lumină", să învețe carte.

Nu sînt, în mulțimea de personaje ale cărții tipuri extraordinare, năzdrăvane. Se găsesc totuși aci multe figuri luminoase, alături de cititorul care zîmbește, rîde, se întristează, gîndește, critică. Cine nu-i îndrăgește pe băieții care manifestă aptitudini de comandant, ca Tulucă? Cine nu iubește pe buna învățătoare a lui Ioniță? Cine nu se apropie cu căldură de chipul mamei lui Ioniță — Chera — o mamă tot atît de bună, de muncitoare și de necăjită ca și cea a lui Creangă? Care cititor nu se simte atras de figura lui Moș Barbu, robotnicul singuratic din „Dumbravă"?

Ioniță, figura centrală a cărții, copil al cîmpului, se distinge de toți ceilalți eroi prin puternice trăsături originale. Este permanent frămîntat de întrebări, înclinat spre căutări. La început a învățat de la cei din jur să fie religios pentru ca, în cele din urmă, să constate că nu există dumnezeu. Cîte probleme nu și-a pus acest copil deștept, care din primul an de școală își bătea capul să împartă exact „două paie la trei măgari"!

În căutările lui, copilul acesta se va dovedi deosebit de sensibil la aspectul exploatării poporului de către capitaliști și moșieri. Pe acest drum el va ajunge un critic al societății vechi, clădită pe necinste, pe nedreptate și exploatare, un revoltat. În cele din urmă va ajunge, după mari suferințe, să descopere imaginea unei ordini sociale superioare, societatea socialistă.

I. Popescu Puțuri povestește curgător, clar, atrăgător. Prin cîteva propoziții reușește să contureze tablouri, situații și personaje tipice. Bun cunoscător al sufletului de copil și al fazelor de formare a conștiinței sociale a copilului, autorul reușește să înfățișeze plastic, sugestiv, procesul de transformare revoluționară a conștiinței lui Ioniță, eroul cărții.

Vocabularul, stilul sînt pe deplin adecvate literaturii pentru copii. Totul este exprimat în limba poporului și a copiilor poporului din momentul istoric care se desfășoară acțiunea cărții.

I. LUPU și

PENTRU SATUL SOCIALIST

Ce noutăţi au mai sosit? La librăria din comuna Drăgăneşti vin zilnic numeroşi elevi pentru a cumpăra noutăţile apărute

Un sprijin de preţ

Comuna Ernei a fost vizitată în ultimul timp de mulţi oaspeţi. Faima gospodăriei sale colective a trecut de mult graniţele raionului Mureş. Sute de ţărani muncitori au venit să înveţe de la cei din Ernei, să studieze experienţa gospodăriei lor fruntaşe. Oaspeţii au vizitat construcţiile acesteia, au văzut animalele, silozurile de beton, au ascultat explicaţiile pricepute ale preşedintelui, Iosif Raduly, au intrat în casele colectiviştilor şi au admirat produsele primite de ei pentru zilele muncă efectuate.

La bunul mers al gospodăriei, la belşugul dobîndit de colectivişti aduce o contribuţie de seamă activitatea cultural-educativă multilaterală desfăşurată de învăţătorii şi profesorii şcolii din comună. Aceştia sînt mereu alături de directoarea căminului, tov. Ida Bartha, ajutînd-o să organizeze manifestări variate, cu un conţinut bogat.

Cadrele didactice îşi aduc bunăoară contribuţia la organizarea învăţămîntului agricol. În comună funcţionează două cercuri în care se studiază problemele producţiei vegetale, un cerc de legumicultură şi pomicultură şi un cerc de zootehnie. Valoroasă este îndeosebi contribuţia pe care o aduce la buna desfăşurare a activităţii acestor cercuri profesorul de ştiinţe naturale Ladislau Szabo. Tot el se preocupă îndeaproape de organizarea concursurilor „Cine ştie cîştigă" pe teme agricole, care se bucură de mult succes în rîndul colectiviştilor. La aceste manifestări, care au loc săptămînal, participă de fiecare dată numeroşi colectivişti.

Nu de mult a avut loc, de pildă, un asemenea concurs cu tema „Sarcinile de plan ale gospodăriei noastre în lumina Directivelor celui de al III-lea Congres al P.M.R.". Profesorul a elaborat în acest scop 21 de întrebări sau, mai bine zis, 21 de grupe de întrebări menite să contribuie la cunoaşterea de către colectivişti a unor însemnate probleme de interes naţional şi să-i mobilizeze la îndeplinirea sarcinilor de plan ale gospodăriei colective. De exemplu, o întrebare suna în felul următor: La ce cantitate trebuie să ajungă producţia cerealelor şi păstăioaselor pe plan naţional în anul 1965? Ce producţie de cereale trebuie obţinută la Ernei în anul 1962?" În acelaşi spirit au fost formulate şi întrebările despre creşterea animalelor. Alte întrebări se refereau la mijloacele care trebuie folosite pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei din Ernei, dînd colectiviştilor posibilitatea să facă propuneri cu privire la înfiinţarea unor noi ramuri de producţie şi la sporirea producţiei la hectar.

Pe lîngă concursurile cu teme economice se organizează şi concursuri cu teme ştiinţifice, sub conducerea profesorului de istorie Albert Ugron.

Organizarea sistematică a acestor concursuri este numai o latură a bogatei activităţi culturale desfăşurate de cadrele didactice din comuna Ernei. Pe drept cuvînt se poate spune că munca acestora este un sprijin de preţ în continua întărire a gospodăriei agricole colective.

AL. BARABAS

Contribuţia cadrelor didactice la colectivizarea agriculturii

G.A.C. „Ana Ipătescu" din comuna Braniştea, raionul Galaţi, a luat fiinţă în anul 1950 cu un număr de 74 familii şi o suprafaţă de 284 ha. teren arabil. Convingîndu-se de avantajele muncii în gospodăria colectivă, tot mai mulţi ţărani muncitori au devenit an după an membri ai ei. În cursul lunii ianuarie a acestui an au intrat în gospodăria colectivă şi ultimii ţărani individuali din comună.

Urmînd indicaţiile organelor de partid, căminul cultural, în care activul de bază îl constituie cadrele didactice din comună, şi-a orientat întreaga activitate spre sprijinirea întăririi economico-organizatorice a G.A.C. şi spre popularizarea rezultatelor obţinute de aceasta.

În mod deosebit s-au preocupat cadrele didactice de popularizarea documentelor Consfătuirii pe ţară a colectiviştilor fruntaşi insistînd asupra sarcinilor locale în vederea realizării unei producţii sporite la toate culturile. Pe această linie, după dezbaterea documentelor Consfătuirii au fost organizate două întîlniri cu fruntaşii recoltelor bogate din cadrul gospodăriei, în care au fost popularizate metodele folosite de aceştia.

În vederea înarmării ţăranilor colectivişti cu cunoştinţe agrozootehnice înaintate s-au organizat în cadrul căminului cultural două cercuri agrotehnice, două cercuri zootehnice şi un cerc agrozootehnic, în care au fost cuprinşi membrii consiliului de conducere al gospodăriei, brigadierii, şefii de echipă şi colectiviştii fruntaşi. Pentru ceilalţi membri ai colectivei s-a organizat un ciclu de conferinţe cu teme agrozootehnice adaptate la profilul gospodăriei. Ciclurile de cîte 14 lecţii şi 16 conferinţe au fost audiate de un mare număr de colectivişti.

Căminul cultural a organizat de asemenea cercuri de citit la care pe baza unui plan elaborat în funcţie de condiţiile locale au fost dezbătute broşuri agrotehnice. Printre cei care au depus o muncă rodnică la cercurile de citit se numără învăţătorii şi profesorii Ana Hudrea, Elena Lungeanu, Maria Donea, Dumitru Hudrea, Steliana Anghel, Ion Totolici care au folosit uneori aceste cercuri şi ca mici laboratoare de experimentare. La cercul de citit nr. 6, condus de tov. Steliana Anghel, de pildă, s-a demonstrat cu ajutorul microscopului alcătuirea diferitelor plante şi a substanţelor nutritive care contribuie la dezvoltarea lor. Aceste demonstraţii au fost însoţite de diafilme care să le facă mai lămuritoare. Datorită demonstraţiilor de acest fel mulţi colectivişti s-au documentat asupra unor metode privind aplicarea îngrăşămintelor naturale şi chimice în vederea obţinerii unor recolte tot mai bogate de porumb, grîu, sfeclă de zahăr.

Mult interes au manifestat colectiviştii pentru serile de calcul, organizate cu sprijinul cadrelor didactice pe teme cum sînt „Cu cît se va mări venitul gospodăriei prin mărirea numărului de vaci cu lapte", „Care va fi producţia de porumb prin aplicarea îngrăşămintelor naturale şi chimice" şi altele.

Tot cu sprijinul cadrelor didactice s-au organizat 5 seri de întrebări şi răspunsuri pe teme agrozootehnice la care a participat un număr considerabil de colectivişti.

În scopul înlăturării din conştiinţa oamenilor a concepţiilor mistice, neştiinţifice despre lume şi viaţă s-au ţinut 19 expuneri ştiinţifice pe teme privind apariţia vieţii pe pămînt, evoluţia omului, descoperirea tainelor naturii de către om, somnul şi visele etc. care au stîrnit un viu interes în rîndul ţăranilor şi în special în rîndul femeilor. Cu sprijinul comitetului comunal de femei, al învăţătoarelor şi profesoarelor din comună s-a ţinut un ciclu de conferinţe cu caracter educativ care a cuprins peste 80 colectiviste.

Acţiunile organizate la căminul cultural cu sprijinul cadrelor didactice au făcut să crească interesul ţăranilor muncitori pentru cartea agrotehnică şi ştiinţifică. Din totalul de 13.271 cărţi cîte au fost citite în vara trecută şi pînă azi, 5435 au fost cărţi agrozootehnice. Numărul cititorilor a crescut în acest interval la 1128.

Un mijloc care contribuie la mobilizarea colectiviştilor pentru obţinerea unor rezultate cît mai bune în muncă, îl constituie agitaţia vizuală. Gazetele şi panourile de stradă popularizează realizările fruntaşilor şi critică pe cei delăsători în muncă. Cadrele didactice dintre care unele fac parte din colectivul de redacţie al gazetelor, sprijină efectiv buna organizare a acestor forme de agitaţie.

Activităţile artistice şi în special repertoriul echipei de teatru şi textele brigăzii artistice de agitaţie sînt axate pe rezultatele bune obţinute de fruntaşi. Astfel au fost puse în scenă piese ca „Neamurile" „Rîsul pămîntului", „Baba Dochia şi brigadierul" şi altele. Brigada artistică de agitaţie a pregătit spectacole ca: „Moravuri şi năravuri", „Colectiva noastră-i bună", „Pe ogorul înfrăţit" şi altele. Programele brigăzii au fost deosebit de eficiente. Mulţi dintre cei criticaţi pentru nerespectarea bunului obştesc sau a proastei calităţi a muncii şi-au schimbat în urma lor atitudinea şi s-au încadrat în munca colectivă. La alcătuirea textelor şi la instruirea artiştilor amatori au adus o mare contribuţie tovarăşii Dumitru Hudrea, Ana Hudrea, Maria Donea şi Elena Lungeanu din colectivul şcolii de 8 ani de comună.

A avut mult succes şi concursul „Cine ştie cîştigă" pe teme agrozootehnice, la care au participat numeroşi colectivişti.

Conştienţi că prin munca lor culturală contribuie la dezvoltarea şi întărirea economico-organizatorică a gospodăriei agricole colective, învăţătorii şi profesorii din comuna Braniştea caută să intensifice această muncă, să-i dea un caracter cît mai eficient.

Inv. VASILE EFROSE
Braniştea, raionul Galaţi

Brigada artistică a profesorilor

Brigada artistică formată din tinerele cadre didactice ale Şcolii de 8 ani din comuna Căbeşti, raionul Adjud, a desfăşurat în aceste zile o vie activitate în sprijinul încheierii procesului de colectivizare a regiunii. Astfel, ea a alcătuit un program special cuprinzînd scenete şi cîntece care oglindesc viaţa în gospodăria agricolă colectivă, program prezentat în comuna Căbeşti, în satele Plopu, Fichileşti şi Sighica, precum şi în alte localităţi din raion. Spectacolele, la care au participat aproape 2000 de ţărani muncitori, au avut un important rol agitatoric.

Prof. C. STEGARU
com. Căbeşti, raionul Adjud

Muncă de lămurire în rîndul părinţilor

Străduindu-se să aducă o contribuţie cît mai largă la colectivizarea totală a regiunii Bacău, conducerea şcolii medii din Tg. Neamţ, îndrumată de organizaţia de partid şi cu sprijinul grupei sindicale, discută în cadrul lectoratului cu părinţii probleme ca „Avantajele muncii în gospodăria colectivă", „Importanţa întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective" etc.

La una din şedinţele lectoratului, colectivistul Nicolae Pruteanu din gospodăria colectivă din Blepca a vorbit despre felul cum se desfăşoară munca în cadrul gospodăriei colective din satul său, iar colectivistul Ion Gherasim din Păstrăveni a arătat felul cum este retribuită munca în gospodăria colectivă din această localitate. În cursul anului trecut el a primit pentru fiecare zi muncă 3,500 kg grîu, 6 kg porumb, 0,250 kg zahăr şi alte produse, precum şi 15 lei în numerar. În acelaşi timp ca retribuţie suplimentară pentru munca cu echipa a primit peste opt mii de lei.

Munca de lămurire desfăşurată de colectivul şcolii în cadrul lectoratului cu părinţii, alături de celelalte activităţi propagandistice şi agitatorice desfăşurate în rîndul ţăranilor muncitori pentru a le demonstra avantajele muncii în gospodăria colectivă, a dat roade din cele mai bogate.

Prof. G. APOSTOL
Tg. Neamţ

Activităţi atractive şi folositoare

Cadrele didactice din comuna Corad, raionul Tecuci, desfăşoară o bogată activitate cultural-educativă în sprijinul întăririi economico-organizatorice a gospodăriei agricole colective.

De un interes deosebit se bucură „serile de calcul". În cadrul acestor seri s-au calculat, de pildă, veniturile obţinute de fruntaşii recoltelor bogate din G.A.C., foloasele dezvoltării sectorului zootehnic. Calculele au arătat totodată că pe baza sporirii producţiei la ha, a dezvoltării ramurilor productive, în afara sporirii considerabile a veniturilor colectiviştilor s-ar putea realiza numai într-un singur an construirea unui local de şcoală de 8 ani şi a unei grădiniţe pentru 200 de copii.

Sînt atractive de asemenea „călătoriile pe hartă". În aceste „călătorii", organizate de cadre didactice, se fac popasuri la diferite gospodării agricole colective din raion unde s-au obţinut succese în ridicarea producţiei la ha, în sporirea şi valorificarea superioară a şeptelului etc., reliefîndu-se căile prin care metodele folosite în acest scop ar putea fi folosite şi în G.A.C. din comuna Corad.

Cadrele didactice din comună dau o mare atenţie şi muncii în rîndurile tinerilor colectivişti. În fiecare săptămînă, la „Joile tineretului", ele popularizează pe utemiştii fruntaşi în gospodărie, metodele lor de muncă.

O mare contribuţie aduc cadrele didactice la manifestările artistice organizate în comună. Programele brigăzilor artistice de agitaţie cuprind texte şi melodii dedicate colectiviştilor fruntaşi, succeselor dobîndite de aceştia. Ele nu scapă din vedere nici pe cei delăsători, pe care îi satirizează prin cîntec şi joc.

O activitate asiduă desfăşoară cadrele didactice şi pentru popularizarea cărţii. Ele au urmărit popularizarea cărţii agrozootehnice, a literaturii beletristice cu teme din viaţa satului colectivizat.

Pentru perioada care urmează cadrele didactice din Corad se pregătesc în vederea activităţii culturale de primăvară şi vară, care va fi strîns legată de campania agricolă.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, telefon [illegible]